

Brusel 13. dubna 2022
(OR. en)

8205/22

**Interinstitucionální spis:
2022/0115(COD)**

PI 40
COMPET 243
MI 289
IND 122
IA 44
CODEC 499

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	13. dubna 2022
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2022) 174 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/1753 a rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2022) 174 final.

Příloha: COM(2022) 174 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.4.2022
COM(2022) 174 final

2022/0115 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a o změně
nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/1753 a rozhodnutí
Rady (EU) 2019/1754**

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2022) 193 final} - {SWD(2022) 114 final} - {SWD(2022) 115 final} -
{SWD(2022) 116 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• **Odůvodnění a cíle návrhu**

Právo Unie chrání zeměpisná označení u zemědělských produktů a potravin, vína a lihovin. V současnosti však v celé EU neexistuje žádný mechanismus na ochranu názvů výrobků, jako je muránské sklo, přístroje Solingen, tvíd Donegal, krajka Halas nebo jablonecká bižuterie. Zatímco více než polovina členských států zavedla vnitrostátní zvláštní systémy ochrany pro řemeslné a průmyslové výrobky s odlišnými vlastnostmi, jiné státy používají k ochraně svého nehmotného majetku pouze ochranné známky a/nebo předpisy týkající se nekalé soutěže. Kromě toho v rámci vnitřního trhu neexistuje žádný přeshraniční systém, který by vzájemně uznával vnitrostátní systémy ochrany. Na úrovni Unie mohou výrobci zapsat individuální ochranné známky, kolektivní ochranné známky a certifikační ochranné známky. Používání ochrany na základě ochranné známky však výrobcům průmyslových a řemeslných výrobků neumožňuje na úrovni Unie certifikovat vazbu mezi jakostí a zeměpisným původem, která značí vlastnosti připisované konkrétním místním dovednostem a tradicím.

Kvůli právní nejistotě vyplývající z roztržitého čelí výrobci problémům v oblasti ochrany zeměpisně vázaných řemeslných a průmyslových výrobků. Mají menší motivaci do takových výrobků investovat, spolupracovat při vytváření úzce specializovaných trhů a udržovat jedinečné místní dovednosti a tradice. Zejména malí výrobci (MSP a mikropodniky) mohou přicházet o tržní příležitosti.

Cílem návrhu je proto zavést přímo použitelnou ochranu zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky na úrovni Unie. Návrh hodlá zlepšit postavení výrobců, aby mohli své řemeslné a průmyslové výrobky v celé Unii chránit proti padělání a aby byli motivováni k investicím do těchto výrobků. Cílem návrhu je rovněž zlepšit viditelnost pravých řemeslných a průmyslových výrobků na trzích, a tím zajistit prospěch spotřebitelům. Regiony, ve kterých výrobci působí, by měly mít prospěch z ochrany typických výrobků a měly by být schopny rozvíjet potenciál pro cestovní ruch, udržet a lákat kvalifikované pracovní síly i chránit své kulturní dědictví. Návrh je založen na ochraně specifického zeměpisného označení, což znamená, že na vývoji specifikací výrobků spolupracují výrobci i veřejné orgány. Tento přístup si klade za cíl pomoci zejména mikropodnikům, malým nebo středním podnikům, kterým chybí zdroje k vypracování nových specifikací výrobků.

Návrh má zajistit, aby výrobci mohli plně využívat výhod mezinárodního rámce pro zápis a ochranu zeměpisných označení (tzv. „lisabonský systém“). Evropská unie v listopadu 2019 přistoupila k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označení, což je úmluva spravovaná Světovou organizací duševního vlastnictví (WIPO). Výrobci řemeslných a průmyslových výrobků v EU nemohou v současné době nárokovat ochranu podle Ženevského aktu a EU musí odmítat žádosti o takovou ochranu od členů Ženevského aktu. Stejně tak nemohou výrobci v EU využívat ochrany poskytované obchodními dohodami EU, které se v současnosti týkají pouze zemědělských produktů se zeměpisným označením. Cílem návrhu je tuto mezeru odstranit.

• **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh doplňuje stávající systém ochrany v EU pro zeměpisná označení v zemědělské oblasti. S ohledem na odlišnou povahu řemeslných a průmyslových výrobků uplatňuje obdobné metody, jaké se používají pro podmínky způsobilosti a ochranu zeměpisných označení u zemědělských produktů a potravin, vín a lihovin, které stanoví:

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin
- a nařízení Evropského parlamentu (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty.

Návrh uplatňuje obdobný přístup jako probíhající reforma stávajícího režimu zeměpisných označení. Reforma zruší první výše uvedené nařízení a další dvě nařízení pozmění.

Návrh pozměňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie, pokud jde o ustanovení upravující případné konflikty mezi zeměpisnými označeními a ochrannými známkami, jakož i další úkoly stanovené pro Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „EUIPO“ nebo „úřad“).

Návrh je rovněž v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES o dodržování práv duševního vlastnictví, která je podle čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice použitelná na veškerá práva duševního vlastnictví chráněná právem Unie a vnitrostátními právními předpisy členských států.

Návrh stanoví propojení mezi unijním systémem ochrany zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky a lisabonským systémem. Dosahuje toho návrhem změny rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754 o přistoupení Evropské unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu s průmyslovou politikou EU stanovenou ve sdělení Komise „Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy“¹. Aktualizovaná průmyslová strategie zdůrazňuje, že odvětví cestovního ruchu bylo těžce zasaženo pandemií COVID-19 a že v důsledku pandemie jsou menší podniky nadále zranitelnější, přičemž přibližně 60 % z nich vykázalo v druhé polovině roku 2020 pokles obrátu. Z těchto důvodů je cílem návrhu podpořit odvětví cestovního ruchu, zejména v chudších regionech, a pomoci mikropodnikům a malým a středním podnikům vyvíjet nové výrobky vázané na určitou zeměpisnou oblast.

Návrh má rovněž společné specifické cíle s nadcházející strategií Komise pro udržitelné textilní výrobky, jejímž cílem je vytvořit v Unii lepší podnikatelské a regulační podmínky pro udržitelné a oběhové textilní výrobky. Pro mikropodniky a malé a střední podniky v textilním ekosystému je obtížné rozvíjet strategii duševního vlastnictví, aby ochránily své investice do výzkumu a vývoje a získaly kapitál pro růst. Zavedení ochrany zeměpisného označení pro řemeslné a průmyslové výrobky v celé Unii by proto mělo v této souvislosti mikropodnikům a malým a středním podnikům pomoci.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh je založen na čl. 118 odst. 1 Smlouvy o fungování EU týkajícím se duševního vlastnictví a čl. 207 odst. 2 Smlouvy o fungování EU týkajícím se společné obchodní politiky.

¹ COM(2021) 350 final.

Jeho cílem je vytvořit pro řemeslné a průmyslové výrobky jednotné evropské právo duševního vlastnictví, které by poskytovalo stejnou ochranu v celé Unii, a zavést centralizovaný režim povolování, koordinace a dohledu v celé Unii. Kromě toho má návrh vytvořit vazbu mezi systémem EU na ochranu řemeslných a průmyslových výrobků a lisabonským systémem a uvést v účinnost mezinárodní dohodu, kterou spravuje Světová organizace duševního vlastnictví.

- **Subsidiarita (v případech nevýlučné pravomoci)**

Vedle cíle splnit závazek vyplývající z přistoupení EU k Ženevskému aktu Lisabonské dohody, který spadá do oblasti společné obchodní politiky a je ve výlučné pravomoci Unie, je cílem tohoto návrhu také vytvořit dobře fungující vnitřní trh pro řemeslné a průmyslové výrobky se zeměpisnou vazbou. V tomto ohledu stanoví společný právní rámec pro zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků, jejichž ochrana spadá do sdílené pravomoci EU a jejích členských států. Členské státy samy tohoto cíle nemohou dosáhnout kvůli směsici rozdílných předpisů, které byly vytvořeny na vnitrostátní úrovni a nejsou vzájemně uznávány. Řešení těchto problémů na vnitrostátní úrovni povede pouze k právní nejistotě pro výrobce hledající ochranu, bude bránit transparentnosti trhu pro spotřebitele, ovlivní obchod uvnitř Unie a připraví půdu pro nerovnou hospodářskou soutěž při uvádění řemeslných a průmyslových výrobků chráněných zeměpisným označením na trh. Pevný evropský právní rámec by mohl poskytnout rovné podmínky ochrany ve všech členských státech, a vytvořit tak právní jistotu a pobídky pro investice do větších tržních příležitostí pro řemeslné a průmyslové výrobky svázané s určitou lokalitou. Tohoto cíle lze proto lépe dosáhnout na úrovni Unie.

- **Proporcionalita**

Návrh je vypracován tak, aby minimalizoval administrativní zátěž a náklady na dodržování předpisů pro výrobce a veřejné orgány a zároveň zajistil rovné zacházení v celé Unii. Jak je zdůrazněno ve zprávě o posouzení dopadů, oblast působnosti zvolené možnosti politiky, kterou je přijetí samostatného nařízení EU, kterým se stanoví zvláštní systém založený na unijním právu ochrany zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky, nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení stanovených cílů. Omezuje se na aspekty, kterých nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a v nichž může Unie jednat účinněji, efektivněji a vytvářet větší přidanou hodnotu.

- **Volba nástroje**

Zvoleným nástrojem je samostatné nařízení EU, kterým se stanoví zvláštní systém založený na unijním právu ochrany zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky. Tato volba upřednostňuje právní režim, který je jednoduchý a soudržný s cílem umožnit účinné plnění mezinárodních závazků zavedením systému na úrovni Unie, který umožní ochranu zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky třetích zemí, které jsou členy Ženevského aktu, v rámci Unie a ochranu unijních zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky u smluvních států lisabonského systému.

Alternativní regulační metody, jako je rozšíření stávajících režimů ochrany zemědělských produktů na řemeslné a průmyslové výrobky a reforma systému ochranných známek, se nepovažují za vhodné.

Za prvé, zemědělské a potravinářské produkty mají specifické vlastnosti, které se řídí harmonizovanými pravidly EU v oblasti zdraví a bezpečnosti v rámci společné zemědělské

politiky a společné rybářské politiky, které nemusí být relevantní pro řemeslné a průmyslové výrobky.

Za druhé, začlenění do stávajícího režimu zemědělských produktů s sebou nese riziko, že řemeslné a průmyslové výrobky a jejich výrobci budou v režimech zaměřených na zemědělské produkty a producenty v rámci společné zemědělské politiky marginalizováni. To by zabránilo možnosti zavedení flexibilního a nákladově efektivního režimu zeměpisných označení vypracovaného konkrétně pro řemeslné a průmyslové výrobky a jejich výrobce.

Navíc vzhledem k tomu, že chráněné ochranné známky se mohou stát druhovými názvy a mohou být zrušeny, hrozí, že reforma pravidel pro ochranné známky nesplní mezinárodní požadavky podle Ženevského aktu. Úprava těchto vlastností ochranné známky za účelem ochrany zeměpisných označení by zase ovlivnila celkovou soudržnost systému ochranných známek. Kromě toho by existovaly dva různé systémy ochrany: jeden pro zemědělská zeměpisná označení (zvláštní ochrana) a druhý (na základě ochranné známky) pro zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků. To by mohlo vyvolat nejasnosti a na mezinárodní úrovni by se tento systém mohl jevit jako nekonzistentní, zejména s ohledem na tradiční roli EU při podpoře zeměpisných označení v rámci Světové organizace duševního vlastnictví a její postoj k zeměpisným označením v kontextu dvoustranných obchodních jednání se třetími zeměmi.

Jiné nástroje, jako je přijímání doporučení nebo směrnice EU zaměřená na sbližování vnitrostátních právních předpisů, by dostatečně neřešily problém roztržitého vnitrostátního regulačního rámce pro zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků a nutnosti jednotného unijního práva z důvodu mezinárodních závazků.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Na ochranu zeměpisných označení u řemeslných a průmyslových výrobků se dosud nezaměřovaly žádné právní předpisy Evropské unie. Tento návrh však souvisí s probíhající reformou systému zeměpisných označení pro zemědělské výrobky a staví na výsledcích hodnotící zprávy o unijních systémech ochrany zeměpisných označení u zemědělských produktů. Jeho cílem je také dosáhnout co největší synergie s probíhající reformou stávajících systémů zeměpisných označení, která hledá způsoby, jak posílit, modernizovat, zefektivnit a lépe vymáhat práva spojená se zeměpisným označením u zemědělských produktů, potravin, vín a lihovin.

• **Konzultace se zúčastněnými stranami**

- Komise realizovala rozsáhlou **konzultační strategii shromažďující názory všech příslušných zúčastněných stran**. Konzultace byly zahájeny v roce 2013 a zintenzivněny v letech 2020 a 2021.
- Ze zeměpisného hlediska zahrnovala konzultační strategie země EU-28 a po brexitu země EU-27.

Konzultace zahrnovala **sérii obecných a cílených konzultací**, konkrétně:

- **Veřejné konzultace:** v rámci [externí studie provedené v roce 2013](#) se uskutečnil průzkum potřeb a očekávání zúčastněných stran ohledně možné právní ochrany

označení autentických výrobků svázaných s určitou lokalitou na úrovni Unie. Výsledky [veřejné konzultace uspořádané v roce 2014](#) byly prezentovány na veřejné konferenci dne 19. ledna 2015 a [zveřejněny](#) v červnu 2015. Během konzultace plánu (30. listopadu 2020 – 18. ledna 2021) poskytly zúčastněné strany zpětnou vazbu k plánu Komise posoudit dopad celounijní iniciativy týkající se zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky. Veřejná konzultace o „celounijní ochraně zeměpisných označení nezemědělských produktů“ probíhala po dobu dvanácti týdnů od 29. dubna 2021 do 22. července 2021.

- **Osobní rozhovory:** v souvislosti se studií týkající se pravidel kontroly a prosazování u zeměpisných označení nezemědělských produktů byly provedeny osobní rozhovory s vybranými zúčastněnými stranami.
- **Workshopy:** v říjnu 2016 byl v rámci Evropského týdne regionů a měst 2016 uspořádán workshop na téma „přínos nezemědělských produktů svázaných s určitou lokalitou k regionálnímu inkluzivnímu hospodářskému rozvoji“. Dne 18. listopadu 2019 byly na workshopu představeny a projednány výsledky „Studie hospodářských aspektů ochrany zeměpisných označení nezemědělských produktů na úrovni EU“. Dne 13. července 2021 byla na workshopu představena a projednána také předběžná zjištění „Studie pravidel kontroly a prosazování ochrany zeměpisných označení nezemědělských produktů v EU“.
- **Cílená setkání se zástupci členských států („expertní skupina GIPP“ (pro politiku v oblasti duševního vlastnictví)):** v dubnu 2021 a lednu 2022, následovala cílená písemná konzultace s úřady pro duševní vlastnictví členských států v červnu 2021 na základě dvou cílených dotazníků.

Celkově odpovědi ukázaly, že výrobci řemeslných a průmyslových výrobků se zeměpisným označením, Evropský parlament, Evropský výbor regionů, Evropský hospodářský a sociální výbor, devět členských států a akademická obec **důrazně podporují vytvoření zvláštního režimu zeměpisných označení**. Tyto odpovědi tvoří základ pro předložený návrh Komise. **Čtyři členské státy podporují základní možnost zachování stávajícího stavu** a považují ochranu na základě ochranné známky za dostatečnou. Posouzení dopadů však poukazuje jak na nedostatky stávajících alternativ ochrany na základě ochranné známky z hlediska dostatečné ochrany názvů řemeslných a průmyslových výrobků, tak na problémy vyplývající z využití reformy ochranné známky, včetně nedostatečné soudržnosti se zvláštním systémem zeměpisných označení pro zemědělské produkty.

Na základě podrobnější **zpětné vazby získané z veřejné konzultace v roce 2021** je podle názoru většiny respondentů nejvíce upřednostňovanou možností politiky (s hodnocením 5) zvláštní systém, který stanoví unijní právo ochrany zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky. Nejméně upřednostňovanou možností politiky (s hodnocením 1) je podle názoru většiny respondentů základní scénář, kdy na úrovni Unie nebudou přijata žádná opatření. Více než 80 % dotázaných je u této možnosti rozhodně proti zachování současného stavu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise využila tyto **dva hlavní zdroje** externích odborných znalostí:

1. Studie vypracované externími dodavateli na základě zadání, konkrétně:
 - [Study on GI protection for non-agricultural products in the Internal Market](#) (Studie ochrany zeměpisných označení nezemědělských produktů na vnitřním trhu, Insight Consulting/REDD/OriGIIn, 2013)

- [Study on the economic aspects of GI protection at EU level for non-agricultural products](#) (Studie hospodářských aspektů ochrany zeměpisných označení nezemědělských produktů na úrovni EU, VVA/ECORYS/ConPolicy, 2019)
- [Study on control and enforcement rules for GI protection for non-agricultural products in the EU](#) (Studie pravidel kontroly a prosazování ochrany zeměpisných označení nezemědělských produktů v EU, VVA/AND International, 2021)

2. **Technická spolupráce s úřadem EUIPO** zaměřená na různé modely postupů umožňující řádné posouzení dílčích možností týkajících se subjektu v EU pověřeného zápisem zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a vyřizováním mezinárodních žádostí podle Ženevského aktu Lisabonské dohody, jakož i úlohy vnitrostátních orgánů v postupu zápisu. Výsledek této spolupráce na základě příspěvku úřadu EUIPO je obsažen v příloze 9 posouzení dopadů

- **Posouzení dopadů**

V posouzení dopadů se zvažovaly tyto **možnosti politiky**:

- **Možnost politiky č. 1 – Rozšíření systému ochrany zeměpisných označení pro zemědělské produkty na řemeslné a průmyslové výrobky:** podle této možnosti by byl systém ochrany zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků začleněn do stávajících systémů ochrany zeměpisných označení, které se týkají zemědělských produktů a potravin. V rámci probíhající reformy systému ochrany zeměpisných označení zemědělských produktů by členské státy nadále používaly předběžné posouzení na vnitrostátní úrovni. Na úrovni Unie by měl návrh revize systému zeměpisných označení zemědělských produktů poskytnout Komisi pravomoc pověřit posuzováním žádostí a námitek určitou agenturu (nejpravděpodobněji úřad EUIPO). V rámci této možnosti by nynější návrh revize v zemědělsko-potravinářském odvětví harmonizoval současný systém monitorování a prosazování a rozšířil by jej tak, aby zahrnoval také zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků.

- **Možnost politiky č. 2 – Samostatné nařízení EU, kterým se vytvoří zvláštní ochrana zeměpisných označení:** tato možnost by spočívala v přijetí nařízení EU, kterým by se zřídil zvláštní systém ochrany zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky. Uvedené nařízení by vycházelo ze stávajícího režimu zeměpisných označení pro zemědělské produkty, ale více by jej přizpůsobilo řemeslným a průmyslovým výrobkům. Zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků by byla chráněna názvem EU ve všech členských státech. V rámci této **možnosti politiky č. 2** by byly k dispozici tyto dílčí možnosti:

- **2.1 Územní vazba:**

- **2.1.A** Chráněná označení původu (CHOP): v rámci ochrany CHOP jsou jakost nebo vlastnosti daného výrobku zásadně nebo výlučně spojeny s konkrétním zeměpisným prostředím místa původu a všechny fáze produkce, zpracování nebo přípravy musí probíhat ve vymezené zeměpisné oblasti.
- **2.1.B** Chráněná zeměpisná označení (CHZO): v rámci ochrany CHZO lze danou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti výrobku přičíst především jeho zeměpisnému původu; alespoň jedna z fází produkce, zpracování nebo přípravy probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.

- **2.2** Zapojení vnitrostátních orgánů do řízení o zápisu:
 - **2.2.A** Dvoufázový systém: první fáze by proběhla na úrovni členských států, kde by celostátní nebo místní orgány provedly první posouzení dohodnutých specifikací výrobků místních výrobců a žádostí o zeměpisná označení. Druhá fáze by proběhla na úrovni Unie, kdy by o zápisu rozhodoval subjekt EU a neúčtovaly by se žádné poplatky.
 - **2.2.B** Jednofázový systém: Vnitrostátní orgány by se na posuzování a zápisu nepodílely a místní výrobci by zapisovali svá zeměpisná označení přímo na úrovni EU.
- **2.3.** Subjekt EU odpovědný za zápis na úrovni Unie a na mezinárodní úrovni:
 - **2.3.A** Za fázi zápisu na úrovni Unie by odpovídala Komise, která by působila i jako příslušný orgán podle Ženevského aktu Lisabonské dohody WIPO.
 - **2.3.B** Za fázi zápisu na úrovni Unie by odpovídala specializovaná agentura pro duševní vlastnictví (úřad EUIPO), která by působila i jako příslušný orgán podle Ženevského aktu.
- **2.4** Kontrola a vymáhání:
 - **2.4.A** Převzetí modelu pro kontrolu a vymáhání z režimů zeměpisných označení pro zemědělské produkty.
 - **2.4.B** Efektivnější kontrola prostřednictvím modelu přísného vymáhání: tato dílčí možnost by zavedla autocertifikaci; namátkové inspekce prováděné vnitrostátními orgány (nebo pověřenými certifikačními subjekty) spojené s odrazujícím systémem pokut; zjednodušení oznamovacích povinností ze strany vnitrostátních orgánů a byl by zaveden režim vymáhání v rámci aktuálně revidovaného systému zeměpisných označení pro zemědělské produkty, jehož součástí bude systém varování ohledně doménových jmen, který má bránit zneužívání zeměpisných označení online.
- **2.5** Koexistence unijních a vnitrostátních oprávnění a režimů:
 - **2.5.A** Zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků by byla chráněna názvem EU, který by nahradil stávající národní režimy zeměpisných označení a absorboval by národní názvy zeměpisných označení.
 - **2.5.B** Zavedení názvu zeměpisného označení EU pro řemeslné a průmyslové výrobky a současně zachování paralelního systému pro žádosti o národní zeměpisná označení.
- **Možnost politiky č. 3 – Reforma ochranných známek:** tato možnost by spočívala v reformě systému ochranných známek EU, zejména nařízení o ochranné známce EU, aby výrobci řemeslných a průmyslových výrobků měli možnost požádat na úrovni Unie o zápis názvu zaručujícího konkrétní jakost výrobku spojenou s určitým zeměpisným regionem. Tato možnost by mohla být založena na reformě buď kolektivní ochranné známky EU, nebo certifikační ochranné známky EU. Pokud jde o certifikaci EU, bylo by nezbytné zrušit stávající zákaz certifikace zeměpisného původu. U kolektivní ochranné známky EU by bylo nutné zavést funkci certifikace souvislosti „jakost – zeměpisný původ“. Kolektivní ochranná známka EU i

certifikační ochranná známka EU by navíc musely být upraveny tak, aby vyhovovaly rozsahu ochrany podle Ženevského aktu.

Dále byly v rané fázi určeny a vyřazeny tyto možnosti:

- **Základní scénář – žádná změna:** zachování rozříštěného regulačního rámce v Unii a neexistence uznávané ochrany řemeslných a průmyslových výrobků se zeměpisným označením na mezinárodní úrovni.
- **Doporučení:** tato možnost by spočívala v přijetí doporučení na úrovni Unie, které by vyzvalo členské státy, aby zavedly vnitrostátní systémy ochrany s cílem certifikovat souvislost mezi specifickými vlastnostmi a původem řemeslných a průmyslových výrobků.
- **Sbližování vnitrostátních právních předpisů:** tato možnost by spočívala v přijetí směrnice EU s cílem sblížit vnitrostátní právní předpisy o ochraně zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky. Prostřednictvím směrnice by EU stanovila povinnosti k dosažení konkrétních cílů ochrany zeměpisných označení. Například by se jednalo o dobu trvání a rozsah ochrany, územní vazbu a procesní aspekty. Výrobci by mohli získat národní názvy zeměpisných označení zapsané na úrovni jednotlivých států. Nebyl by vytvořen žádný název zeměpisného označení EU.

Upřednostňovanou možností politiky je možnost č. 2: samostatné nařízení EU. Celkově upřednostňovaným souborem možností je kombinace dílčích možností 2.1.B (chráněná zeměpisná označení (CHZO)), 2.2.A (dvoufázový systém), 2.3.B (úřad EUIPO odpovědný za zápis na unijní a mezinárodní úrovni), 2.4.B (zefektivnění kontroly prostřednictvím důkladného prosazování) a 2.5.A (systém EU nahradí vnitrostátní režimy a práva zeměpisných označení).

Pokud porovnáme možnosti č. 1, 2 a 3, všechny stanoví jediné místo zápisu na úrovni Unie a jednotnou ochranu, která výrobcům na vnitřním trhu umožní chránit a signalizovat jakost svých výrobků na základě zeměpisného původu.

Díky vypracování specifikací výrobků by však možnost politiky č. 1 (dále jen „MP1“) a možnost politiky č. 2 (dále jen „MP2“) byly mimořádné přínosné, pokud jde o pomoc řemeslníkům a výrobcům při součinnosti na úzce specializovaných trzích, umožnění spolupráce a **podporu a ochranu tradiční know-how na úrovni Unie**, v souladu s **pravidly hospodářské soutěže EU**. Tyto dvě možnosti jsou také přínosem nejen pro výrobce, ale také pro související **odvětví**, například **cestovní ruch**, neboť **zeměpisná označení zvyšují viditelnost výrobku a regionu**. Vzhledem k tomu, že cestovní ruch je odvětvím, které obzvláště tvrdě zasáhla pandemie COVID-19, mohou se MP1 a MP2 stát významným krokem k tomu, aby tyto regiony, často nedostatečně rozvinuté, znovu nastoupily cestu k **hospodářskému oživení**, a mohou pomoci **zvýšit atraktivitu regionů EU** z hlediska cestovního ruchu. MP1 a MP2 proto mohou hrát zásadní roli při umožnění obnovy v těžce postižených regionech EU.

MP1 a 2 jsou v souladu s Ženevským aktem Lisabonské dohody, zatímco MP3 má horší hodnocení i ve vztahu k politice ochranných známek EU. Kromě toho **MP3** vykazuje i nedostatečné výsledky z hlediska soudržnosti s politikou **EU v oblasti mezinárodní ochrany zeměpisných označení**.

Pokud jde o **dopad na hospodářskou soutěž**, iniciativa pravděpodobně nebude mít žádné negativní účinky.

- Zeměpisná označení osvědčují jakost vyplývající ze zeměpisného původu. Kromě toho existuje jen velmi málo způsobilých řemeslných a průmyslových výrobků se zeměpisným označením (v Unii 300 až 800) a současně je k dispozici velmi mnoho funkčních náhražek, které nejsou kryty zeměpisným označením. Konkurenční výrobci mohou zapsat a vyrábět náhražky se zeměpisným označením pouze za předpokladu, že splňují příslušná kritéria. Z těchto důvodů je **velmi nepravděpodobné, že návrh vytvoří nebo zvýší tržní sílu.**
- Řemeslné a průmyslové výrobky se zeměpisným označením jsou určeny pro výběrový trh s nabídkou nejvyšší kvality. Vycházejí z tradice, zprostředkovávají informace o svém zeměpisném původu a oslovují specifickou poptávku spotřebitelů, kteří takovým specifickým vlastnostem přikládají hodnotu (např. technikám ruční výroby). I pokud by došlo k utlumení rivality v případě, že by se výrobek dříve nekrytý zeměpisným označením změnil na výrobek s ochranou zeměpisného označení, výsledné účinky zeměpisného označení řemeslných a průmyslových výrobků poukazující na určitou jakost by vedly k případnému zvýšení ochoty spotřebitelů platit vyšší cenu. **Spotřebitelský přebytek proto zřejmě nebude ovlivněn.**

Pokud jde o **dopad na inovace**, nejsou zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků pevně spojena se „tvrdou“ inovací výrobku nebo procesu, jako například patenty. V tomto smyslu podle manuálu Oslo pro inovace představují marketingové a/nebo organizační inovace. **Zvláštní systém by také podněcoval investice do řemeslné zručnosti** a mohl by zlepšit excelenci ve výrobě specializovaných výrobků. Pokud by také systém zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků umožňoval vyšší mzdy a vytváření pracovních míst, zůstávali by mladší pracovníci ve svých regionech a neodcházel by do městských oblastí.

Pokud jde o **dopad na životní prostředí**, rozsah výroby vytvořený hrstkou řemeslných a průmyslových výrobků se zeměpisným označením je pravděpodobně minimální nebo omezený. Zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků jsou také spojena s výrobou trvanlivějšího zboží ve srovnání s levnějšími alternativami velkosériově vyráběných výrobků bez zeměpisného označení a pravděpodobně se řemeslné a průmyslové výrobky budou vyrábět v Unii, kde jsou environmentální normy přísnější. Spotřebitelé, kteří upřednostňují takové důvěryhodné zboží, jsou pravděpodobně ohleduplní k životnímu prostředí, a proto očekávají, že i výrobci řemeslných a průmyslových výrobků se zeměpisným označením smysluplně uplatňují environmentální hodnoty. Ze všech těchto důvodů bude **dopad na životní prostředí (jakkoli malý) pravděpodobně pozitivní.**

Pokud jde o **náklady upřednostňované možnosti**, subjekt EU bude muset řídit systém zápisu zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a získat provozní zkušenosti a specializované dovednosti, které v současné době v této oblasti chybí. Členské státy budou také muset zřídit příslušný rámec. Přestože zkušenosti ukazují, že v oblasti zemědělství může být tato zátěž mírná, je systém kontroly a vymáhání, na němž se plně podílí soukromý i veřejný sektor, ze své podstaty pro veřejné orgány méně nákladný. Kromě toho může náklady snížit i možnost, aby výrobci v průběhu času vypracovali vlastní prohlášení o shodě, například po udělení názvu zeměpisného označení.

Níže je uveden **odhad ročních nákladů na jedno zeměpisné označení v eurech:**

Opatření	Skupina výrobců	Orgány		Celkem
		Členské státy	EU	
Roční náklady na jedno zeměpisné označení (EUR)				
Zápis*	15 000	7 500	17 000	39 500

Ověřování/kontrola*	5 700	100	0	5 800
Vymáhání a řízení**	3 000	3 900	0	6 900
Celkem	23 700	11 500	17 000	52 200

* jednorázové náklady

** opakující se náklady

Zdroj: Vlastní výpočty na základě údajů VVA & AND International (2021).

• Účelnost právních předpisů a zjednodušení

Návrh využijí zejména mikropodniky, malé a střední podniky. Návrh je vypracován s ohledem na specifické potřeby a výzvy, kterým mikropodniky a malé a střední podniky čelí. Návrh proto počítá s ne příliš vysokými náklady na zápis zeměpisných označení. členské státy budou moci vybírat poplatky za zápis, ty však musí být přiměřené. Výše poplatků musí být stanovena s ohledem na situaci konkrétních podniků, jako jsou mikropodniky a malé a střední podniky, například ve formě nižších poplatků. Na úrovni Unie nebude úřad EUIPO ve druhé fázi postupu zápisu účtovat poplatky za zápis zeměpisných označení, s výjimkou postupu „přímého zápisu“ podle článku 15. To mikropodnikům a malým a středním podnikům umožní získat přístup k tomuto právu duševního vlastnictví za ne příliš vysokou cenu.

Mikropodniky a malé a střední podniky považují za hlavní překážku svého podnikání právní složitost. Návrh proto vytváří jednoduché postupy pro zápis a správu nových zeměpisných označení, které v žádné fázi postupu nevyžadují zapojení právních zástupců a udržují administrativní zátěž pro malé a střední podniky na minimu.

Návrh stanoví plně digitalizovaný postup EU pro podávání žádostí a zápis, který spravuje úřad EUIPO. I to by mělo snížit administrativní zátěž. Systém elektronického podání by se měl vztahovat i na přímé zápisy ve výjimečných případech, kdy se způsobilé členské státy rozhodnou nevyhovět povinnosti jmenovat vnitrostátní orgán pro správu žádostí o zeměpisná označení pro řemeslné a průmyslové výrobky na vnitrostátní úrovni.

Nový informační a výstražný systém pro doménová jména, který zřídí Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, musí žadatelům o zeměpisná označení poskytnout další digitální nástroj, který bude součástí procesu podávání žádostí, aby mohli lépe chránit a prosazovat svá práva k zeměpisným označením.

V zájmu zjednodušení by měl být veden veřejně přístupný elektronický rejstřík zeměpisných označení (unijní rejstřík zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků), který by poskytoval přímý a rychlý přístup k informacím o všech zapsaných zeměpisných označeních. Každá osoba musí mít možnost snadno si stáhnout úřední výpis z unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, který je důkazem zápisu zeměpisného označení, a příslušné údaje včetně data podání žádosti o zápis zeměpisného označení nebo jiného dne vzniku práva přednosti. Tento úřední výpis by mohl být použit jako veřejné osvědčení v soudním řízení, u soudu, rozhodčího soudu nebo podobného orgánu.

• Základní práva

Návrh zlepší ochranu duševního vlastnictví v Unii pro řemeslné a průmyslové výrobky se zeměpisnou vazbou. Měl by tedy mít pozitivní dopad na základní právo na duševní vlastnictví podle čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv EU (dále jen „Listina“). V určitých případech a v souladu s mezinárodními závazky vyplývajícími ze Ženevského aktu Lisabonské dohody o

označeních původu a zeměpisných označení bude muset být ochrana zeměpisných označení vyvážena vůči právu k ochranným známkám, zejména pokud jde o proslulé ochranné známky (viz článek 39 tohoto nařízení) nebo dřívější ochranné známky zapsané v dobré víře (viz článek 42 tohoto nařízení).

Měl by rovněž zlepšit možnosti výrobců řemeslných a průmyslových výrobků chránit své duševní vlastnictví v Unii, zejména v přeshraničním kontextu. Návrh by proto měl mít pozitivní dopad i na právo na účinnou soudní ochranu v souladu s článkem 47 Listiny.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU. Úřad EUIPO, který v plném rozsahu zajišťuje své samofinancování, bude spravovat a financovat postup zápisu na úrovni EU a mezinárodní úrovni ze svého rozpočtu (včetně systému IT, zřízení a správy unijního rejstříku zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky, systému EU pro varování před zneužitím zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků na internetu atd.). Pokud jde o vnitrostátní správní orgány, v šestnácti členských státech (Belgie, Bulharsko, Česko, Estonsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Lotyšsko, Maďarsko, Německo, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko), kde již fungují vnitrostátní systémy zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, by neměly vzniknout žádné dodatečné náklady z důvodu správy. Zbývající členské státy by měly vyčlenit zdroje na proces prvotního ověření. Všechny členské státy budou muset vyčlenit zdroje na prosazování zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.

Na základě analýzy externích odborníků (studií) se náklady na zápis na vnitrostátní úrovni v průměru odhadují na přibližně 7 500 EUR na jedno zeměpisné označení. Náklady na namátkové kontroly se pro členské státy odhadují na přibližně 100 EUR na jedno zeměpisné označení a náklady na prosazování činí přibližně 3 900 EUR.

Vzhledem k nízkému počtu potenciálních uchazečů o zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků v EU (očekává se přibližně 300 zápisů za deset let) však náklady na vnitrostátní úrovni i na úrovni úřadu EUIPO zřejmě nebudou významné. Odhadují se na přibližně 860 000 EUR ročně pro EU jako celek (za předpokladu, že bude ročně registrováno 30 zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků). Náklady zvýší prosazování zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků třetích zemí, která by měla být chráněna v Unii. Počet těchto zápisů je nejistý. V současné době se počet vnitrostátních zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků zapsaných jen v Číně a Indii odhaduje celkem na 400 až 800.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Zavedení spolehlivého mechanismu monitorování a hodnocení má zásadní význam pro zajištění účinného dosahování konkrétních cílů návrhu. Po vstupu nařízení v platnost Komise posoudí, zda jsou splněny konkrétní cíle nařízení. Komise ve svém posouzení dopadů vytvořila seznam monitorovacích ukazatelů, na jejichž základě bude účinek nařízení posuzován. Za účelem zajištění vstupních údajů pro toto posouzení budou výrobci a veřejné orgány povinni informovat Komisi.

Komise zveřejní zprávu o hodnocení a přezkumu nařízení nejpozději pět let po datu použitelnosti. Hodnocení bude provedeno v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy.

Kromě toho budou členské státy a/nebo jejich vnitrostátní orgány muset každé čtyři roky předkládat Komisi zprávu o strategii a výsledcích všech kontrol zeměpisných označení. Kontroly budou prováděny s cílem ověřit soulad s právními požadavky souvisejícími s režimem ochrany stanoveným tímto nařízením a s prosazováním zeměpisných označení na trhu, včetně online trhu.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Návrh se skládá ze souboru pravidel navržených tak, aby zavedla samostatný, soudržný systém zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Výrobci mají možnost chránit své výrobky se zeměpisným označením na úrovni Unie na základě zavedení jednotného zvláštního unijního systému zeměpisných označení. Návrh navíc propojuje nový systém ochrany EU s lisabonským systémem. Postupy zápisu stanovené novým systémem ochrany EU spravuje na úrovni Unie úřad EUIPO a na vnitrostátní úrovni veřejné orgány členských států.

Návrh obsahuje tato ustanovení:

Hlava 1: Obecná ustanovení

Obecná ustanovení vymezují cíle i oblast působnosti návrhu. Obecná ustanovení rovněž obsahují seznam definic (článek 3). Dále stanoví pravidla upravující ochranu osobních údajů zpracovávaných v průběhu postupů zápisu, schvalování změn, zrušení, námitek, poskytování přechodného období a kontroly.

Hlava 2: Zápis zeměpisných označení

Kapitola o zápisu stanoví jednotná pravidla pro zápis, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni Unie, včetně námitkového řízení; definuje žadatele a uvádí požadavky na žadatele; specifikuje obsah dokumentace žádosti a vymezuje úlohu rejstříku. Stanoví přechodnou ochranu a přechodná opatření. Tato hlava také poskytuje možnost konzultovat poradní výbor, který se skládá z odborníků jmenovaných členskými státy a Komisí. Poradní výbor v případě potřeby provede šetření a na žádost úřadu nebo Komise vydá stanoviska ke konkrétním žádostem o zeměpisná označení a k technickým problémům souvisejícím s uplatňováním tohoto nařízení. Žádosti podané přímým postupem podle článku 15 musí být konzultovány s poradním výborem. Hlava 2 obsahuje i ustanovení o změnách specifikace výrobku a o zrušení zapsaných zeměpisných označení a odvolacím řízení. Rovněž zřizuje informační a výstražný systém pro doménová jména a obsahuje ustanovení o správních poplatcích.

Návrh zavádí výjimečný režim přímých řízení před úřadem pro žadatele z členského státu, který ke dni přijetí tohoto nařízení splňuje určité podmínky, a proto neurčí vnitrostátní orgán pro řízení postupů zápisu, změn specifikace výrobku a zrušení zápisu zeměpisných označení. Členské státy, které se rozhodnou pro tento výjimečný režim zápisu, musí určit kontaktní místo pro postup zápisu v rámci úřadu EUIPO a příslušný orgán pro kontroly a prosazování a pro přijímání nezbytných opatření k prosazování práv podle tohoto nařízení.

Členské státy mohou účtovat poplatek na pokrytí svých nákladů na správu systému zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Úřad však nebude účtovat žádný poplatek, s výjimkou postupu přímého podávání žádostí podle článku 15. Poplatky v EU musí být stanoveny prováděcím aktem (článek 291 Smlouvy o fungování EU) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 do šesti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Tato hlava rovněž stanoví výsadu Komise převzít od úřadu rozhodovací pravomoc, která může ovlivnit politiku v oblasti obchodu a politiku vnějších věcí Unie nebo veřejný zájem.

Tato výsada byla navržena tak, aby se používala pouze v případech, kdy mohou politické aspekty převážit nad technickými aspekty duševního vlastnictví, a to i s ohledem na to, že zeměpisná označení hrají důležitou roli v obchodní a vnější politice Unie a představují kolektivní práva, jež plní rovněž veřejné funkce.

Hlava 3: Ochrana zeměpisných označení

Hlava 3 stanoví úroveň ochrany zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Hlava 3 rovněž stanoví pravidla pro zeměpisná označení, pokud se výrobky používají jako části nebo součásti v hotových výrobcích, objasňuje druhové výrazy a zápis homonymních zeměpisných označení, jakož i vztah k ochranným známkám. Stanoví pravidla pro uznaná seskupení výrobců. Definiuje vztah k používání chráněných výrazů v internetových doménových jménech. Tato hlava také obsahuje pravidla pro používání symbolů, označení a zkratk Unie na etiketách a v reklamních materiálech dotčeného výrobku.

Hlava 4: Kontrola a prosazování

V hlavě 4 jsou stanovena pravidla pro kontroly a prosazování, včetně ověřování, zda byl výrobek označený zeměpisným označením vyroben v souladu s příslušnou specifikací výrobku, a pro sledování používání zeměpisných označení na trhu. Pro ověřování i sledování tato hlava stanoví dva postupy týkající se kontroly výrobců. Členské státy jsou povinny určit příslušný orgán odpovědný za úřední kontroly za účelem ověření souladu s tímto nařízením a mohou také zavést postup certifikace třetí stranou provozovaný příslušnými orgány nebo pověřenými subjekty pro certifikaci výrobků nebo postup založený na vlastním prohlášení výrobce. Vedle kontrol výrobců tato hlava také stanoví členským státům pravidla, jak předcházet jakémukoli jinému zneužívání zeměpisných označení na jejich území nebo takové zneužívání zastavit. Kromě toho je jejím cílem zabránit zneužívání zeměpisných označení na online platformách² v souladu s nařízením (EU) č. xxxx/2022. Upravuje rovněž vzájemnou pomoc mezi orgány členských států. Požaduje, aby donucovací orgány na žádost výrobce předložily doklad o certifikaci.

Hlava 5: Zeměpisná označení zapsaná v mezinárodním rejstříku a změny ostatních aktů

Hlava 5 stanoví nezbytné změny rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753, právních předpisů EU přijatých v návaznosti na přistoupení EU k Ženevskému aktu dne 26. listopadu 2019.

Změny jsou nutné k přizpůsobení stávajících pravidel změněné realitě nového systému zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků v EU, který vznikl až po vytvoření těchto pravidel. V současné době například neexistuje žádné ustanovení, které by objasňovalo, že na rozdíl od zemědělských zeměpisných označení má v rámci lisabonského systému plnit úlohu příslušného orgánu úřad EUIPO. Podobně jsou zapotřebí ustanovení, která zajistí, aby mezinárodní přihlášky týkající se řemeslných a průmyslových výrobků mohly být podány a zpracovány příslušným orgánem EU.

V nařízení o ochranné známce (EU) 2017/1001 se zavádějí další změny, které do výčtu úkolů úřadu obsaženého v článku 151 doplňují úkoly svěřené úřadu v oblasti správy a prosazování zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Kromě toho se zavádí i další změna nařízení o ochranných známkách (EU) 2017/1001 s cílem zřídit informační a výstražný

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES.

systém pro doménová jména u ochranných známek EU, který bude kopírovat systém varování zřízený podle tohoto nařízení.

Hlava 6: Technická pomoc

Hlava 6 stanoví, že Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, kterými pověří úřad EUIPO průzkumem a dalšími administrativními úkoly týkajícími se zeměpisných označení třetích zemí jiných, než jsou zeměpisná označení podle Ženevského aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních, navržených k ochraně na základě mezinárodních jednání nebo mezinárodních dohod. Touto hlavou Komise zajišťuje, aby mohly být úřadu svěřeny administrativní úkoly týkající se zeměpisných označení v souvislosti s mezinárodními jednáními a mezinárodními dohodami, které nemají aspekty politiky obchodu nebo vnější politiky.

Hlava 7: Doplnující ustanovení

Hlava 7 stanoví, že Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem doplnění nebo změny nařízení, pokud jde o podrobná pravidla pro postupy a formu procesu zrušení a předkládání žádostí uvedených v článku 29. To zahrnuje požadavky nebo výčet dalších položek průvodní dokumentace podle článku 9, vymezení postupů a podmínek použitelných pro přípravu a podávání unijních žádostí o zápis podle článku 17, pravidla pro pověření úřadu EUIPO provozováním unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků podle článku 26, formální obsah odvolání, postup pro podání a posouzení odvolání, jakož i formální obsah a formu rozhodnutí odvolacích senátů podle článku 30, informace a požadavky uvedené pro vlastní prohlášení podle článku 49 a odpovídající přílohy 1 a technickou pomoc úřadu podle článku 62. Tato hlava rovněž určuje prováděcí akty, které musí Komise přijmout, aby zajistila jednotné podmínky provádění tohoto nařízení.

Hlava 8: Přejídná a závěrečná ustanovení

Hlava 8 stanoví, že přejídná ochrana národních zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky by měla přestat existovat do jednoho roku ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Členské státy by měly Komisi a úřadu oznámit, které ze svých právně chráněných názvů nebo které ze svých vžitých názvů chtějí zapsat a chránit podle tohoto nařízení.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/1753 a rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 118 odst. 1 a čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada dne 10. listopadu 2020 přijala závěry⁵ o politice v oblasti duševního vlastnictví, v nichž uvedla, že je připravena zvážit zavedení systému zvláštní ochrany nezemědělských produktů na základě důkladného posouzení dopadů jeho případných nákladů a přínosů.
- (2) Ve svém sdělení ze dne 25. listopadu 2020 nazvaném „Maximální využití inovačního potenciálu EU – Akční plán pro duševní vlastnictví na podporu oživení a odolnosti EU“ se Komise zavázala, že na základě posouzení dopadů zváží, zda navrhne systém ochrany Unie pro zeměpisná označení nezemědělských produktů.
- (3) Po mnoho let je na úrovni Unie stanovena ochrana zeměpisných označení vín, lihovin⁶, aromatizovaných vín⁷, vymezených na úrovni Unie, jakož i zemědělských

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁵ Závěry Rady o politice v oblasti duševního vlastnictví a o revizi systému průmyslových vzorů v Unii, 10. listopadu 2020.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 1).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

produktů a potravin⁸, chráněných na úrovni Unie. Je vhodné poskytnout ochranu zeměpisných označení v celé Unii týkající se výrobků, které nespádají do oblasti působnosti stávajících nařízení, a zároveň zajistit sblížení a usilovat o zahrnutí široké škály řemeslných a průmyslových výrobků, jako jsou přírodní kameny, šperky, textilie, krajky, přístroje, sklo a porcelán.

- (4) Několik členských států má vnitrostátní režimy ochrany národních zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Tyto režimy se liší co do ochrany, správy a poplatků a nenabízejí ochranu mimo území daného státu. Jiné členské státy takovým výrobkům neposkytují ochranu zeměpisného označení na vnitrostátní úrovni. Tyto složité podmínky různých režimů ochrany na úrovni členských států mohou mít za následek zvýšené náklady a právní nejistotu pro výrobce a mohou odrazovat od investic do tradičních řemesel v Unii.
- (5) Jednotná ochrana práv duševního vlastnictví týkající se zeměpisných označení v celé Unii může přispět k pobídkám pro výrobu kvalitních výrobků, širokou dostupnost těchto výrobků pro spotřebitele a vytváření cenných a udržitelných pracovních míst, a to i ve venkovských a méně rozvinutých regionech. Zejména s ohledem na potenciál zeměpisných označení přispívá k udržitelným a vysoce kvalifikovaným pracovním místům ve venkovských a méně rozvinutých regionech by výrobci měli usilovat o vytváření podstatné části hodnoty výrobku označeného zeměpisným označením ve vymezené zeměpisné oblasti.
- (6) Dne 26. listopadu 2019 přistoupila Unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označení původu a zeměpisných označeních z roku 2015⁹ (dále jen „Ženevský akt“), jehož správu zajišťuje Světová organizace duševního vlastnictví. Ženevský akt nabízí způsob, jak získat ochranu zeměpisných označení bez ohledu na povahu zboží, na které se vztahují, včetně řemeslných a průmyslových výrobků.
- (7) Výroba výrobků se zeměpisnou vazbou je často založena na místním know-how a postupuje podle místních výrobních metod, které jsou zakořeněny v kulturním a sociálním dědictví domovského regionu těchto výrobků. Účinná ochrana duševního vlastnictví je schopna přispět ke zvýšení ziskovosti a atraktivity tradičních řemeslných profesí. Zvláštní ochrana zeměpisných označení je uznávána za účelem ochrany a rozvoje kulturního dědictví, a to jak v zemědělské, tak v řemeslné a průmyslové oblasti. Pro zápis zeměpisných označení Unie chránících názvy řemeslných a průmyslových výrobků by měly být zavedeny účinné postupy, které zohlední regionální a místní zvláštnosti. Systém zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků by měl zajistit zachování a posílení tradic výroby a uvádění těchto výrobků na trh.
- (8) Je proto nutné za prvé zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž pro výrobce řemeslných a průmyslových výrobků na vnitřním trhu; za druhé zaručit dostupnost spolehlivých informací o těchto výrobcích pro spotřebitele; za třetí chránit a rozvíjet kulturní dědictví a tradiční know-how; za čtvrté zajistit účinnou registraci zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni; za páté zajistit účinné prosazování práv duševního vlastnictví v celé Unii a v elektronickém obchodu na vnitřním trhu, a v neposlední řadě také zajistit propojení s mezinárodním systémem zápisu a ochrany založeným na Ženevském aktu.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁹ Úř. věst. L 271, 24.10.2019, s. 15.

- (9) Aby bylo zajištěno plné pokrytí řemeslných a průmyslových výrobků způsobilých pro ochranu na základě zeměpisného označení (tj. výrobků, které mají vlastnosti, přívlastky nebo pověst související s místem jejich výroby nebo zhotovení), je třeba oblast působnosti tohoto nařízení stanovit v souladu s příslušným mezinárodním rámcem, jmenovitě s rámcem Světové obchodní organizace. Proto by použití kombinované nomenklatury mělo být stanoveno přímým odkazem na přílohu I nařízení Rady č. 2658/87¹⁰. Tento přístup zajišťuje soudržnost s oblastí působnosti revidovaného nařízení o zeměpisných označeních zemědělských produktů, potravin, vín a lihovin.
- (10) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou. Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami, včetně práva na ochranu osobních údajů, svobody podnikání a práva na vlastnictví, včetně duševního vlastnictví.
- (11) Úkoly, které toto nařízení ukládá orgánům členských států, Komisi a Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „úřad“), mohou vyžadovat zpracování osobních údajů, zejména pokud je to nutné k určení totožnosti žadatelů při postupu změny nebo zrušení zápisu, osob podávajících námitku v námitkovém řízení nebo osob využívajících přechodného období uděleného pro účely výjimky z ochrany zapsaného názvu. Zpracování těchto osobních údajů je proto nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu. Jakékoli zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení by mělo respektovat základní práva, včetně práva na respektování soukromého a rodinného života a práva na ochranu osobních údajů podle článků 7 a 8 Listiny, a je nezbytné, aby členské státy dodržovaly nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹¹ a směrnici 2002/58/ES¹² a aby Komise a úřad dodržovaly nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹³.
- (12) V případě potřeby se informace obsažené v jednotném dokumentu zpřístupní prostřednictvím digitálního pasu výrobku podle nařízení, kterým se stanoví rámec pro požadavky na ekodesign udržitelných výrobků a kterým se zrušuje směrnice 2009/125/ES.
- (13) Členské státy by měly mít možnost účtovat si poplatek za zápis na pokrytí svých nákladů na správu systému zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky. Členské státy by měly účtovat nižší poplatky pro mikropodniky a malé nebo střední podniky. Úřad by neměl účtovat poplatek za správu unijního postupu podávání žádostí. Úřad by však měl mít možnost účtovat poplatek za přímý zápis. V takovém

¹⁰ Nařízení Rady (EHS) č. 2685/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31. 7.2002, s. 37).

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

případě by poplatky, které úřad účtuje, měly být stanoveny prováděcím aktem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁴.

- (14) Aby byla zeměpisná označení způsobilá k ochraně v členských státech, měla by být zapsána pouze na úrovni Unie. S účinností ode dne podání žádosti o takový zápis na úrovni Unie by však členské státy měly být schopny poskytnout přechodnou ochranu na vnitrostátní úrovni, aniž by to ovlivnilo vnitřní trh Unie nebo mezinárodní obchod. Ochrana, kterou poskytuje toto nařízení po provedení zápisu, by měla být rovněž k dispozici pro zeměpisná označení třetích zemí, která splňují příslušná kritéria a jsou chráněna ve své zemi původu. Úřad by měl provádět odpovídající postupy v případě zeměpisných označení pocházejících ze třetích zemí.
- (15) Postupy pro zápis, změny specifikace výrobku a zrušení zápisu zeměpisných označení pocházejících z Unie podle tohoto nařízení by měly provádět členské státy a Komise. Členské státy a úřad by měly být odpovědné za různé fáze postupu. Členské státy by měly být odpovědné za první fázi, která spočívá v obdržení žádosti od žadatelů, v jejím posouzení a vedení vnitrostátního námitkového řízení a na základě kladných výsledků tohoto posouzení v podání žádosti Unie úřadu. Úřad by měl být odpovědný za přezkum žádostí v druhé fázi postupu, včetně zahájení celosvětového námitkového řízení a za přijetí rozhodnutí o přiznání či nepřiznání ochrany danému zeměpisnému označení. Úřad by měl provádět i odpovídající postupy v případě zeměpisných označení pocházejících ze třetích zemí, aniž je dotčen postup přímého zápisu.
- (16) Aby se vnitrostátním orgánům usnadnila správa žádostí o zeměpisná označení, měly by mít dva nebo více členských států možnost: i) spolupracovat při řízení vnitrostátní fáze postupů, včetně postupů pro zápis, průzkum, vnitrostátní námítka, podání unijní přihlášky úřadu, změny specifikace výrobku a zrušení zápisu, a ii) rozhodnout, že jeden z nich bude tyto postupy řídit rovněž jménem jiného dotčeného členského státu nebo dotčených členských států. V uvedených případech by všechny dotčené členské státy měly neprodleně informovat Komisi a poskytnout potřebné informace.
- (17) Některé členské státy mohou za určitých okolností stanovených v tomto nařízení získat výjimku z povinnosti členských států určit vnitrostátní orgán pro zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků, který bude pověřen postupy zápisu, podání vnitrostátních námitek, změn specifikace výrobku a zrušení zápisu. Uvedená výjimka, která by měla mít podobu rozhodnutí Komise, zohledňuje skutečnost, že některé členské státy nemají zvláštní vnitrostátní systém pro správu zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a že místní zájem na ochraně těchto zeměpisných označení je v těchto zemích minimální. Za těchto okolností by nebylo oprávněné uložit příslušnému členskému státu povinnost zřídit infrastrukturu, zaměstnat nezbytný personál a nakoupit vybavení pro správu těchto zeměpisných označení. Je účinnější a hospodárnější poskytnout seskupením výrobců z těchto členských států alternativní postup, kterým mohou chránit své výrobky na základě zeměpisného označení. „Postup přímého zápisu“ má pro členské státy výhody z hlediska nákladů. Podle této výjimky by postupy zápisu, změn specifikace výrobku a zrušení zápisu měl řídit přímo úřad. Úřad by měl v tomto ohledu obdržet účinnou pomoc správních orgánů daného členského státu, pokud to bude úřad požadovat, a to určením kontaktního místa, pokud jde zejména o aspekty související s průzkumem

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

žádosti. V uvedených případech by měl být úřad oprávněn účtovat poplatek za zápis, neboť tento postup přináší úřadu více práce než správa unijních žádostí. Uplatňování „postupu přímého zápisu“ by však nemělo zprostit členské státy povinnosti určit příslušný orgán pro kontroly a prosazování a přijímat nezbytná opatření k prosazování práv stanovených v tomto nařízení. Příslušný orgán zachovaný nebo určený pro účely správy zeměpisných označení a příslušný orgán určený pro kontroly a prosazování se mohou lišit, pokud tak členský stát rozhodne.

- (18) Komise by po přezkoumání informací poskytnutých členskými státy měla přijmout rozhodnutí Komise, kterým se stanoví právo členského státu zvolit si výjimečný postup přímého zápisu. V souladu s tím by si Komise měla ponechat právo změnit a stáhnout rozhodnutí, kterým se členskému státu umožňuje zvolit si „postup přímého zápisu“, pokud dotčený členský stát nesplní podmínky. Například by se jednalo o případ, kdy počet přímých žádostí předložených žadatelem z daného členského státu opakovaně v průběhu času překročí původní počet žádostí odhadovaný tímto členským státem.
- (19) Aby bylo zajištěno soudržné rozhodování o žádostech o ochranu a námitkách proti nim podaných v rámci vnitrostátního řízení, měl by být úřad včas a pravidelně informován o zahájení řízení před vnitrostátními soudy nebo jinými orgány ohledně žádosti o zápis, kterou členský stát předal úřadu, a o jejich konečných výsledcích. Ze stejného důvodu by měl členský stát v případě, že se domnívá, že vnitrostátní rozhodnutí, na němž je založena žádost o ochranu, bude v důsledku vnitrostátního soudního řízení pravděpodobně zrušeno, o tomto posouzení informovat úřad. Pokud členský stát požádá o pozastavení průzkumu žádosti na úrovni Unie, měl by být úřad zproštěn povinnosti dodržet lhůtu pro průzkum stanovenou v tomto rozhodnutí. K ochraně žadatele před šikanózními právními postupy a k zachování jeho práva na zajištění ochrany názvu v přiměřené lhůtě by se zproštění mělo omezovat na případy, kdy byla žádost o zápis na vnitrostátní úrovni prohlášena za neplatnou na základě okamžitě použitelného, nikoli však konečného soudního rozhodnutí, nebo pokud se členský stát domnívá, že opatření směřující k napadení platnosti žádosti je založeno na platných důvodech.
- (20) Aby bylo hospodářským subjektům, jejichž zájmy jsou zápisem názvu dotčeny, umožněno tento název po omezenou dobu nadále používat, a tím porušovat ochranný režim, měly by být uděleny zvláštní výjimky pro používání názvů formou přechodných období. Taková období mohou být rovněž povolena k překonání dočasných obtíží a s dlouhodobým cílem zajistit, aby všichni výrobci dodržovali specifikaci výrobku. Aniž jsou dotčena pravidla upravující konflikty mezi zeměpisnými označeními a ochrannými známkami, názvy, které by jinak byly v rozporu s ochranou zeměpisného označení, mohou být za určitých podmínek a po přechodnou dobu nadále používány.
- (21) Komise by měla mít právo převzít od úřadu pravomoc rozhodovat o jednotlivých žádostech o zápis, změny specifikace výrobku nebo zrušení. Úřad by měl v případě potřeby nadále nést odpovědnost za průzkum spisu, případné námitkové řízení a na základě technických úvah by měl Komisi předložit návrh prováděcího aktu. Kterýkoli členský stát nebo úřad může Komisi požádat, aby uvedenou výsadu uplatnila. Komise může jednat také z vlastního podnětu.
- (22) Pro zajištění transparentnosti a jednotnosti ve všech členských státech je nezbytné zřídit a vést elektronický unijní rejstřík zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Rejstřík by měl být elektronickou databází uloženou

v informačním systému a měl by být veřejně přístupný. Úřad by měl vypracovat, vést a udržovat unijní rejstřík zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a rovněž zajistit personál pro jeho provoz.

- (23) Unie sjednává se svými obchodními partnery mezinárodní dohody, včetně dohod týkajících se ochrany zeměpisných označení. Ochrana zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků v celé Unii může vyplývat i z uvedených dohod, bez ohledu na mezinárodní zápisy podle Ženevského aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních nebo na systém žádostí a zápisů stanovený v tomto nařízení. S cílem usnadnit poskytování informací veřejnosti o zeměpisných označeních chráněných v Unii buď na základě mezinárodních zápisů podle Ženevského aktu, nebo na základě mezinárodních dohod s obchodními partnery Unie, a zejména s cílem zajistit ochranu a kontrolu používání těchto zeměpisných označení by tato zeměpisná označení měla být zapsána v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.
- (24) Pro optimální fungování vnitřního trhu je důležité, aby výrobci a další dotčené hospodářské subjekty, orgány a spotřebitelé měli rychlý a snadný přístup k příslušným informacím týkajícím se zapsaného chráněného zeměpisného označení.
- (25) Účastníkům, jichž se dotýkají rozhodnutí úřadu, je třeba zaručit právní ochranu. Proti rozhodnutím úřadu přijatým v řízení podle tohoto nařízení by proto měla být stanovena možnost odvolání k odvolacímu orgánu úřadu. O odvolání by měly rozhodovat odvolací senáty úřadu. Rozhodnutí odvolacích senátů by pak měla podléhat přezkumu Tribunálu, který může napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit.
- (26) Úřad by měl zřídit informační a výstražný systém proti zneužívání zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků v systému doménových jmen. Tento systém by měl žadatele na jedné straně informovat o dostupnosti zeměpisného označení jako doménového jména a na druhé straně by je měl upozornit, jakmile bude zapsáno doménové jméno, které je ve střetu s jejich zeměpisným označením. Pokud by výrobci dostávali taková upozornění, mohli by rychleji a efektivněji přijímat vhodná opatření. Rejstříky národních doménových jmen nejvyšší úrovně zřízené v Unii by měly úřadu poskytovat veškeré informace a údaje nezbytné pro provoz systému, které mají k dispozici, v rámci činnosti prováděné ve veřejném zájmu, konkrétně informace o dostupnosti zeměpisného označení jako doménového jména a v případě upozornění údaje o kolidujících doménových jménech, datech příslušné žádosti a zápisu. Informace a údaje by měly být poskytovány ve strojově čitelném formátu. Zpřístupnění informací a údajů úřadu je přiměřené, neboť slouží legitimnímu účelu zajištění lepší ochrany a prosazování zeměpisných označení jako duševního vlastnictví v online prostředí. To platí tím spíše, že pokud jde o výstrahy, je předání údajů o zápisu doménového jména výslovně omezeno na doménová jména, která jsou totožná nebo podobná, a proto mohou potenciálně porušovat dotčené zeměpisné označení.
- (27) Je nutné zřídit poradní výbor, kterým bude skupina odborníků složená ze zástupců členských států a Komise. Účelem poradního výboru je poskytovat nezbytné místní znalosti a odbornost týkající se určitých výrobků a znalosti o místních podmínkách, které mohou ovlivnit výsledek postupů stanovených v tomto nařízení. Za účelem podpory úřadu pomocí konkrétních technických znalostí při posuzování jednotlivých žádostí v jakékoli fázi průzkumu, námitkového, odvolacího nebo jiného řízení by mělo oddělení zeměpisných označení nebo odvolací senáty mít možnost konzultovat poradní výbor z vlastního podnětu nebo na žádost Komise. Konzultace by v případě potřeby měla zahrnovat také obecné stanovisko k posouzení kritérií jakosti, zjištění

pověsti a proslulosti, určení druhové povahy názvu a posouzení spravedlivé hospodářské soutěže v obchodních transakcích a rizika uvádění spotřebitelů v omyl. Stanovisko poradního výboru by nemělo být závazné. Postup jmenování odborníků a fungování poradního výboru by měly být upřesněny v jednacím řádu poradního výboru, který schválí správní rada.

- (28) Názvy zapsané do unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků by měly být chráněny s cílem zajistit jejich řádné používání a zabránit praktikám, které by mohly spotřebitele uvádět v omyl. V zájmu posílení ochrany zeměpisných označení a účinnějšího boje proti padělání by se ochrana zeměpisných označení měla vztahovat i na doménová jména na internetu. Pokud jde o ochranu zeměpisných označení, je rovněž důležité řádně zohlednit Dohodu o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, a zejména články 22 a 23 uvedené dohody, a Všeobecnou dohodu o clech a obchodu včetně článku V uvedené dohody o svobodě průvozu, které byly schváleny rozhodnutím Rady 94/800/ES¹⁵. Aby byla posílena ochrana zeměpisných označení a zefektivněn boj proti padělkům, měla by se ochrana stanovená tímto právním rámcem vztahovat i na zboží vstupující na celní území Unie, které nebude propuštěno do volného oběhu a na které se vztahují zvláštní celní režimy, jako jsou režimy tranzitu, skladování, použití ke zvláštnímu účelu nebo zpracování.
- (29) Je třeba vyjasnit použití zeměpisného označení v prodejním názvu hotového výrobku, jehož částí nebo součástí je výrobek se zeměpisným označením. Mělo by být zajištěno, aby takové použití bylo v souladu s poctivými obchodními praktikami a neoslabovalo, nezhoršovalo ani nepoškozovalo pověst výrobku se zeměpisným označením. K povolení takového použití by měl být vyžadován souhlas seskupení výrobců nebo jednotlivého výrobce dotčeného výrobku se zeměpisným označením.
- (30) Druhové výrazy, které jsou podobné názvu nebo výrazu chráněnému zeměpisným označením nebo jsou jeho součástí, by si měly zachovat svůj druhový status.
- (31) Ochrana zeměpisných označení musí být v rovnováze s ochranou homonymních názvů zapsaných jako zeměpisná označení, jakož i proslulých ochranných známek, zejména s ohledem na základní právo na vlastnictví, jak je stanoveno v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie, i závazky vyplývající z mezinárodního práva.
- (32) Seskupení producentů hrají zásadní úlohu v procesu podávání žádostí o zápis zeměpisných označení, jakož i v souvislosti se změnami specifikací a žádostí o zrušení zápisu. Měla by být vybavena nezbytnými prostředky, které jim umožní lépe označovat a uvádět na trh jedinečné vlastnosti jejich výrobků. Úloha seskupení výrobců by proto měla být vyjasněna.
- (33) Vztah mezi internetovými doménovými jmény a zeměpisnými označeními by měl být vyjasněn, pokud jde o rozsah použití nápravných opatření, uznávání zeměpisných označení při řešení sporů a spravedlivé používání doménových jmen. Osoby, které mají oprávněný zájem na zapsaném zeměpisném označení, by měly být oprávněny požádat o zrušení nebo převod doménového jména v případě, že kolidující doménové

¹⁵ Rozhodnutí Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1).

jméno jeho držitel zaregistroval, aniž by měl práva k zeměpisnému označení nebo oprávněný zájem na zeměpisném označení, nebo pokud nebylo doménové jméno zaregistrováno nebo není používáno v dobré víře a jeho používání je v rozporu s ochranou zeměpisného označení. Postupy alternativního řešení sporů by neměla být dotčena možnost předložit spory týkající se doménového jména vnitrostátnímu soudu.

- (34) Měl by být také vyjasněn vztah mezi ochrannými známkami a zeměpisnými označeními v souvislosti s kritérii pro zamítnutí žádostí o zápis ochranných známek, prohlášení ochranných známek za neplatné a koexistenci ochranných známek a zeměpisných označení.
- (35) Aby se zabránilo vytváření nerovných podmínek hospodářské soutěže, každý producent, včetně producentů ze třetích zemí, by měl mít možnost používat zapsané zeměpisné označení za předpokladu, že dotčený produkt splňuje požadavky příslušné specifikace produktu nebo jednotného dokumentu nebo jeho ekvivalentu, tj. úplného shrnutí specifikace produktu. Systém stanovený členskými státy by měl rovněž zaručit, že na výrobce, kteří dodržují pravidla, se bude vztahovat ověření souladu se specifikací výrobku.
- (36) Vzhledem k tomu, že se systém ochrany zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků platný v celé Unii zavádí poprvé, je důležité zvýšit povědomí o této iniciativě u spotřebitelů, výrobců, zejména mikropodniků a malých a středních podniků a veřejných orgánů na celostátní, regionální a místní úrovni.
- (37) Symboly, označení a zkratky identifikující zapsané zeměpisné označení a práva s tím související ve vztahu k Unii by měly být v Unii i ve třetích zemích chráněny s cílem zajistit, aby se používaly na pravých produktech a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl, pokud jde o vlastnosti produktů.
- (38) Za účelem lepšího seznámení spotřebitelů s touto kategorií výrobků a s nimi spojenými zárukami a pro snazší rozeznávání těchto výrobků na trhu by mělo být doporučeno používání symbolů Unie nebo označení na obalech řemeslných a průmyslových výrobků se zeměpisným označením, což usnadní kontroly. Používání těchto symbolů nebo označení mělo zůstat dobrovolné pro zeměpisná označení třetích zemí.
- (39) V zájmu srozumitelnosti pro spotřebitele a zajištění maximálního souladu s revidovaným nařízením o ochraně zeměpisných označení zemědělských produktů, potravin, vín a lihovin by měl být symbol Unie používaný na obalech řemeslných a průmyslových výrobků se zeměpisným označením totožný se symbolem používaným na obalech zemědělských produktů a potravin, vín a lihovin se zeměpisným označením stanoveným podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014¹⁶.
- (40) Přidaná hodnota zeměpisných označení vychází z důvěry spotřebitele. Taková důvěra může být opodstatněná pouze tehdy, je-li zápis zeměpisných označení doprovázen účinným ověřováním a kontrolami, včetně náležité péče výrobce.

¹⁶ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 17).

- (41) Aby byly spotřebitelům zaručeny jedinečné vlastnosti řemeslných a průmyslových výrobků chráněných zeměpisným označením, měli by výrobci podléhat systému, který před uvedením výrobku na trh ověřuje soulad se specifikací výrobku. Členské státy by měly mít možnost zavést systém ověřování třetí stranou provozovaný příslušnými orgány a subjekty pro certifikaci výrobků, na které tyto orgány přenesou určité úkony úřední kontroly, nebo systém ověřování založený na vlastním prohlášení výrobce. Vlastní prohlášení by mělo být předloženo příslušným orgánům zajišťujícím soulad se specifikací výrobku.
- (42) Aby byl zaručen soulad se specifikací výrobku poté, co je výrobek uveden na trh, měly by příslušné orgány provádět úřední kontroly na trhu na základě analýzy rizik a s přiměřenou četností s ohledem na pravděpodobnost případů nesouladu, včetně podvodných nebo klamavých praktik.
- (43) Prosazování zeměpisných označení na trhu je důležité, aby se zabránilo podvodným a klamavým praktikám, a tím se zajistilo, že výrobci výrobků se zeměpisným označením budou řádně odměněni za přidanou hodnotu svých výrobků se zeměpisným označením a že se nelegálním uživatelům těchto zeměpisných označení zabrání v prodeji jejich výrobků. Kromě kontrol týkajících se výrobců by proto členské státy měly přijmout i vhodná správní a soudní opatření, aby předešly používání názvů na výrobcích nebo službách v rozporu s chráněnými zeměpisnými označeními, nebo aby takové používání zastavily, pokud jsou takové výrobky vyráběny a uváděny na trh nebo takové služby uváděny na trh na jejich území. Pro účely prosazování zeměpisných označení jsou k dispozici opatření, řízení a nápravná opatření stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES¹⁷, neboť tato opatření, řízení a nápravná opatření jsou použitelná na jakékoli porušení práv duševního vlastnictví.
- (44) Členské státy by měly mít možnost stanovit, aby výrobci mohli plnit svou povinnost náležitě péče tak, že každé tři roky předloží příslušným orgánům vlastní prohlášení, které doloží, že výrobci nadále dodržují předpisy. Výrobci by měli mít povinnost okamžitě obnovit vlastní prohlášení, dojde-li ke změně specifikace výrobku nebo změně ovlivňující dotčený výrobek. Použití vlastního prohlášení by nemělo bránit výrobcům v tom, aby si soulad s předpisy nechali plně nebo částečně certifikovat způsobilými třetími stranami. Certifikace třetí stranou by měla být schopna doplnit vlastní prohlášení, nikoli je však nahradit.
- (45) Vlastní prohlášení by mělo příslušným orgánům poskytnout všechny nezbytné informace o výrobku a jeho souladu se specifikací výrobku. Aby bylo zajištěno, že informace uvedené ve vlastním prohlášení jsou úplné, měla by být v příloze stanovena harmonizovaná struktura těchto prohlášení. Je důležité zajistit, aby bylo vlastní prohlášení vyplněno pravdivě a přesně. Výrobce by proto měl převzít plnou odpovědnost za údaje uvedené ve vlastním prohlášení a měl by být schopen poskytnout nezbytné důkazy, které umožní ověření těchto údajů.
- (46) Je-li zaveden postup certifikace vlastního prohlášení, měly by příslušné orgány provádět namátkové kontroly.
- (47) V případě nesouladu se specifikací výrobku by příslušné orgány měly přijmout vhodná opatření s cílem zajistit, aby dotčení výrobci stav napravili, a zabránit dalšímu

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví.

nesouladu. Kromě toho by členské státy měly stanovit soubor účinných, přiměřených a odrazujících sankcí s cílem odrazovat od případného podvodného jednání výrobců.

- (48) Poplatky nebo platby za kontroly a ověřování by měly pokrývat, nikoliv však převyšovat náklady, včetně režijních nákladů, které příslušným orgánům při provádění úředních kontrol vzniknou. Režijní náklady by mohly zahrnovat náklady na organizaci a podporu nezbytnou pro plánování a provádění úředních kontrol. Tyto náklady by měly být vypočítány na základě každé jednotlivé úřední kontroly nebo na základě všech úředních kontrol provedených za určité období. Jsou-li poplatky nebo platby uplatňovány na základě skutečných nákladů na jednotlivé úřední kontroly, měly by celkové poplatky placené výrobcí, kteří předpisy důsledně dodržují, být nižší než u výrobců, kteří předpisy nedodržují, protože úřední kontroly u takových výrobců důsledně dodržujících předpisy by měly být méně časté. V zájmu podpory dodržování právních předpisů Unie všemi výrobci bez ohledu na metodu (na základě skutečných nákladů, nebo paušální sazby), kterou jednotlivé členské státy pro výpočet poplatků nebo plateb zvolily, by se výpočet poplatků nebo plateb v případě, že je založen na celkových nákladech vzniklých příslušným orgánům v průběhu určitého období a účtovaných všem výrobcům bez ohledu na to, zda jsou v referenčním období předmětem úřední kontroly, či nikoli, měl provádět tak, aby výrobci, kteří předpisy důsledně dodržují, byli odměněni. Za podání vlastního prohlášení a jeho zpracování by neměl být účtován žádný poplatek.
- (49) Aby byla zajištěna nestrannost a účinnost, měly by příslušné orgány určené k ověřování souladu se specifikací výrobku splňovat řadu kritérií týkajících se fungování. Aby se usnadnil úkol kontrol a zvýšila účinnost systému, měly by mít příslušné orgány možnost přenést pravomoci týkající se provádění konkrétních kontrolních úkolů na právnickou osobu, která osvědčuje, že výrobky se zeměpisným označením splňují specifikaci výrobku (dále jen „subjekt pro certifikaci výrobků“). Rovněž by se mělo předpokládat přenesení těchto pravomocí na fyzické osoby.
- (50) Členské státy a úřad by měly zveřejnit informace o příslušných orgánech a subjektech pro certifikaci výrobků, aby byla zajištěna transparentnost a aby se mohly zúčastněné strany na tyto orgány a subjekty obrátit.
- (51) Na akreditaci subjektů pro certifikaci výrobků, jakož i na jejich činnost by se měly použít evropské normy (normy EN) vypracované Evropským výborem pro normalizaci (CEN) a mezinárodní normy vypracované Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO). Akreditace uvedených subjektů by měla probíhat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008¹⁸. Fyzické osoby by měly mít odbornou způsobilost, vybavení a infrastrukturu nezbytné pro provádění těchto úkolů úřední kontroly, které na ně byly přeneseny; měly by mít náležitou kvalifikaci a zkušenosti, jednat nestranně a nenacházet se v žádném střetu zájmů v souvislosti s prováděním těchto úkolů úřední kontroly, které na ně byly přeneseny. Subjekty pro certifikaci výrobků usazené mimo Unii by měly prokázat svou slučitelnost s normami Unie nebo mezinárodně uznávanými normami na základě certifikátu vydaného subjektem, který je signatářem mnohostranné dohody o uznávání pod záštitou Mezinárodního akreditačního fóra.

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (52) V zájmu posílení ochrany zeměpisných označení a účinnějšího boje proti padělání by se ochrana zeměpisných označení měla vztahovat na offline i online prostředí, včetně názvů doménových jmen na internetu. K prodeji výrobků, včetně výrobků se zeměpisným označením, se stále častěji používají zprostředkovatelské služby, zejména online platformy, přičemž v některých případech mohou online platformy představovat důležitý prostor, pokud jde o prevenci podvodů. V tomto ohledu by informace související s reklamou, propagací a prodejem zboží, které jsou v rozporu s ochranou zeměpisných označení podle článku 35, měly být považovány za nezákonný obsah ve smyslu čl. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. xxxx/2022¹⁹ a měly by se na ně vztahovat povinnosti a opatření podle uvedeného nařízení.
- (53) Vzhledem k tomu, že produkt označený zeměpisným označením vyrobený v jednom členském státě může být prodáván v jiném členském státě, měla by být zajištěna správní pomoc mezi členskými státy, aby byly umožněny účinné kontroly, a měly by být stanoveny její praktické podmínky.
- (54) Pro optimální fungování vnitřního trhu je důležité, aby producenti v různých souvislostech rychle a snadno prokázali, že jsou oprávněni používat chráněný název, například při celních kontrolách, při kontrolách trhu nebo na požádání hospodářských subjektů. Za tímto účelem by měl mít výrobce k dispozici úřední osvědčení nebo jiný doklad o oprávnění vyrábět výrobek označený zeměpisným označením.
- (55) Činnost Unie po přistoupení k Ženevskému aktu je upravena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753²⁰. Některá ustanovení uvedeného nařízení by měla být změněna, aby byla zajištěna soudržnost se zavedením ochrany zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků na úrovni Unie v souladu s tímto nařízením. V této souvislosti by měl úřad hrát roli příslušného orgánu Unie, pokud jde o zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků podle Ženevského aktu. Ustanovení nařízení (EU) 2019/1753 použitelná na zeměpisná označení, která nespádají do oblasti působnosti nařízení o unijních režimech ochrany zeměpisných označení zemědělských produktů, by měla být uvedena do souladu s tímto nařízením.
- (56) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001²¹ by mělo být změněno. Článek 151 uvedeného nařízení stanoví úkoly úřadu. Do článku 151 uvedeného nařízení by měla být doplněna správa a propagace zeměpisných označení, zejména úkoly svěřené úřadu podle tohoto nařízení. Kromě toho by v zájmu zajištění soudržnosti s tímto nařízením mělo být do uvedeného nařízení vloženo ustanovení o zřízení informačního a výstražného systému pro doménová jména pro účely ochranných známek EU.
- (57) Pro úkoly svěřené úřadu podle tohoto nařízení by jazyky úřadu měly být všechny úřední jazyky Unie. K žádostem o zápis, změnu specifikace výrobku a řízení o zrušení podaným ze třetích zemí může úřad přijímat ověřené překlady dokumentů a informací do jednoho z úředních jazyků Unie. Úřad může případně použít ověřené strojové překlady.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES.

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753 ze dne 23. října 2019 o opatřeních Unie po jejím přistoupení k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (Úř. věst. L 271, 24.10.2019, s. 1).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 154, 16.6.2017, s. 1).

- (58) Digitální systém by měl zahrnovat služby kontaktu s uživateli i služby zajištění provozu a umožňovat hladké připojení, rozhraní a integraci ve vztahu k informačním systémům vnitrostátních orgánů, unijnímu rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a informačnímu systému Světové organizace duševního vlastnictví pro účely ochrany na základě Ženevského aktu Lisabonské dohody. Unijní rejstřík zeměpisných označení navržený úřadem pro řemeslné a průmyslové výrobky by měl mít podobný vzhled a alespoň stejné funkce jako rejstřík zeměpisných označení pro vína, potraviny a zemědělské produkty.
- (59) Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o: i) stanovení pravidel omezujících informace obsažené ve specifikaci výrobku, pokud je toto omezení nezbytné v zájmu zamezení příliš objemným žádostem o zápis; ii) stanovení pravidel pro podobu specifikace výrobku; iii) upřesnění formátu a online podoby příslušného jednotného dokumentu; iv) upřesnění formátu a online podoby průvodní dokumentace; v) stanovení výše poplatků a způsobů jejich úhrady; vi) upřesnění dalších podrobností týkajících se kritérií pro podávání přímých žádostí a postupů přípravy a podávání přímých žádostí; vii) upřesnění postupů a kritérií pro přípravu a podávání žádostí, jejich formy a podoby, aby se usnadnil proces podávání žádostí, včetně žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území; viii) stanovení nezbytných pravidel pro předkládání oficiálních připomínek vnitrostátními orgány a osobami s oprávněným zájmem s cílem usnadnit úřední předkládání připomínek a zlepšit správu námitkového řízení; ix) upřesnění formátu a online podoby námitek a případného připomínkového řízení; x) upřesnění pravidel ochrany zeměpisného označení; xi) rozhodování o ochraně zeměpisných označení týkajících se výrobků ze třetích zemí, která jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, již je Unie smluvní stranou; xii) upřesnění obsahu a podoby unijního rejstříku zeměpisných označení; xiii) upřesnění formátu a online podoby výpisů z unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků; xiv) stanovení podrobných pravidel týkajících se postupů, formy a podání žádostí o změnu na úrovni Unie a postupů, formy a sdělování standardních změn úřadu; xv) stanovení podrobných pravidel pro postupy a formu zrušení zápisu a pro podávání žádostí; xvi) vymezení technických vlastností symbolu Unie a označení, jakož i pravidel týkajících se jejich používání na výrobcích uváděných na trh pod zapsaným zeměpisným označením, včetně pravidel týkajících se příslušných jazykových znění, jež mají být použita; xvii) upřesnění povahy a druhu informací, které se mají vyměňovat, a metod výměny informací v rámci vzájemné pomoci. Uvedené pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²².
- (60) Za účelem změny nebo doplnění jiných než podstatných prvků tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o požadavky na průvodní dokumentaci nebo výčet dalších položek průvodní dokumentace, vymezení postupů a podmínek použitelných pro přípravu a podávání unijních žádostí o zápis, pravidla pro pověření úřadu provozováním unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků; formální obsah odvolání, postup pro podání a posouzení odvolání, jakož i formální obsah a formu rozhodnutí odvolacího senátu; informace a požadavky uvedené pro vlastní prohlášení a technickou pomoc úřadu. Je obzvláště

22

Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů²³. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (61) Stávající ochrana zeměpisných označení na vnitrostátní úrovni je založena na různých regulačních přístupech. Existence dvou souběžných systémů na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni by mohla znamenat riziko uvedení spotřebitelů a výrobců v omyl. Nahrazení vnitrostátních specifických systémů ochrany zeměpisných označení regulačním rámcem použitelným v celé Unii vytvoří právní jistotu, sníží administrativní zátěž vnitrostátních orgánů, zajistí spravedlivou hospodářskou soutěž mezi výrobcí výrobků s takovým označením, jakož i předvídatelné a relativně nízké náklady a posílí důvěryhodnost výrobků v očích spotřebitelů. Za tímto účelem vnitrostátní zvláštní ochrana zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků přestane existovat do jednoho roku ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Ochrana může být prodloužena až do dokončení procesu zápisu pro vnitrostátní zeměpisná označení, která určí zúčastněné členské státy. Některé členské státy, které jsou smluvními stranami Lisabonské dohody na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu, již zapsaly zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků a chráněná zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků pocházející ze třetích zemí podle uvedené dohody. Nařízení (EU) 2019/1753 by proto mělo být změněno tak, aby umožňovalo pokračující ochranu těchto zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.
- (62) Vzhledem k tomu, že k zajištění toho, aby byl zaveden rámec pro řádné fungování tohoto nařízení, je zapotřebí určité časové období na vytvoření unijního a mezinárodního systému zápisu (včetně informačního systému, zřízení a správy unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, výstražného systému EU proti zneužívání zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků na internetu atd.), by se toto nařízení mělo začít používat [XX] měsíců ode dne jeho vstupu v platnost.
- (63) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne (...),

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

²³ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanoví pravidla pro:

- a) zápis, ochranu, kontrolu a prosazování určitých názvů, které identifikují řemeslné a průmyslové výrobky s danou jakostí, pověstí či jinou vlastností, jež souvisí s jejich zeměpisným původem, a
- b) zeměpisná označení zapsaná do mezinárodního rejstříku zřízeného v rámci mezinárodního systému zápisu a ochrany založeného na Ženevském aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních, jehož správu zajišťuje Světová organizace duševního vlastnictví (dále také „WIPO“).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na řemeslné a průmyslové výrobky uvedené v kombinované nomenklatuře, kterou stanoví příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87²⁴.
2. Toto nařízení se nepoužije na lihoviny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787²⁵, vína ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013²⁶, ani na zemědělské produkty a potraviny chráněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012²⁷.
3. Zápisem a ochranou zeměpisných označení není dotčena povinnost výrobců dodržovat ostatní pravidla Unie, zejména pokud jde o uvádění výrobků na trh, a zejména požadavky na označování výrobků, bezpečnost výrobků, ochranu spotřebitele a dohled nad trhem.
4. Systém zeměpisných označení stanovený v tomto nařízení se použije bez ohledu na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535²⁸.

²⁴ Nařízení Rady (EHS) č. 2685/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

²⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 1).

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „řemeslnými výrobky“ výrobky vyrobené buď zcela ručně, nebo pomocí ručního nářadí či mechanickými prostředky, kdykoli je přímý podíl ruční práce nejdůležitější složkou hotového výrobku;
- b) „průmyslovými výrobky“ výrobky vyráběné standardizovaným způsobem, obvykle v masovém měřítku a za použití strojů;
- c) „kombinovanou nomenklaturou“ kombinovaná nomenklatura stanovená článkem 1 nařízení (EHS) č. 2658/87;
- d) „seskupením výrobců“ sdružení složené převážně z výrobců nebo zpracovatelů stejného výrobku, bez ohledu na jeho právní formu;
- e) „výrobním krokem“ jakákoli fáze výroby, zpracování nebo přípravy až do okamžiku, kdy je výrobek v podobě, v níž má být uveden na vnitřní trh;
- f) „tradičním“ a „tradicí“ v souvislosti s výrobkem pocházejícím ze zeměpisné oblasti prokázané historické používání výrobcí v dané komunitě po dobu, která umožňuje předávání mezi generacemi;
- g) „výrobcem“ hospodářský subjekt, který se podílí na jakémkoli výrobním kroku výrobku, jehož název je chráněn zeměpisným označením, včetně zpracovatelských činností, na něž se vztahuje specifikace výrobku;
- h) „druhými výrazy“:
 - i) názvy výrobků, které se staly obecným názvem výrobku v Unii, přestože se vztahují k místu, regionu nebo zemi, kde byl výrobek původně vyroben nebo uveden na trh, nebo
 - ii) společný výraz popisující druh výrobku, přívlastky výrobku nebo jiné výrazy, které neodkazují na konkrétní výrobek;
- i) „subjektem pro certifikaci výrobků“ právnická osoba, která osvědčuje, že výrobky se zeměpisným označením jsou v souladu se specifikací výrobku, ať už při výkonu přenesené povinnosti úřední kontroly, nebo jakéhokoli jiného pověření;
- j) „vlastním prohlášením“ se rozumí dokument, ve kterém výrobce nebo zplnomocněný zástupce na svou výhradní odpovědnost uvede, že výrobek je v souladu s odpovídající specifikací výrobku a že byly provedeny všechny nezbytné kontroly a zkoušky pro správné určení shody, aby prokázal zákonné používání zeměpisného označení příslušným orgánům členských států;
- k) „připomínkou“ písemná připomínka podaná u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „úřad“), která poukazuje na nepřesnosti v přihlášce, aniž by vedla k zahájení námitkového řízení.

Článek 4

Ochrana údajů

1. Komise a úřad se považují za správce údajů ve smyslu čl. 3 bodu 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725²⁹ v souvislosti se zpracováním osobních údajů během postupu, který je v jejich pravomoci v souladu s tímto nařízením.
2. Příslušné orgány členských států se považují za správce údajů ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679³⁰ v souvislosti se zpracováním osobních údajů během postupů, které jsou v jejich pravomoci v souladu s tímto nařízením.

Článek 5

Požadavky na zeměpisné označení

Aby byl název řemeslného a průmyslového výrobku způsobilý k získání ochrany na základě „zeměpisného označení“, musí výrobek splňovat tyto požadavky:

- a) výrobek pochází z určitého místa, regionu nebo země;
- b) jeho danou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti lze přičíst především jeho zeměpisnému původu a
- c) alespoň jedna z fází výroby probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

HLAVA II

ZÁPIS ZEMĚPISNÝCH OZNAČENÍ

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 6

Žadatel

1. Žádosti o zápis zeměpisného označení může podat pouze seskupení výrobců výrobku (dále jen „žádající seskupení výrobců“), jehož název je navržen k zápisu. S přípravou žádosti a souvisejícím postupem mohou pomoci regionální nebo místní veřejné subjekty.
2. Pro účely této hlavy může být za žádající seskupení výrobců považován orgán určený členským státem, není-li vytvoření seskupení pro dotčené výrobce možné z důvodu jejich počtu, zeměpisného umístění nebo organizačních zvláštností. Pokud existuje takové zastoupení, jsou v žádosti podle čl. 11 odst. 3 tyto důvody zastoupení uvedeny.
3. Pro účely této hlavy lze za žádající seskupení výrobců považovat jediného výrobce, jsou-li splněny obě následující podmínky:
 - a) dotčená osoba je jediným výrobcem, který chce žádost o zápis zeměpisného označení podat;
 - b) daná zeměpisná oblast je vymezena přírodními charakteristikami bez ohledu na hranice pozemků a má vlastnosti, které jsou zjevně odlišné od vlastností sousedních oblastí, nebo se vlastnosti daného výrobku liší od vlastností výrobků vyráběných v sousedních oblastech.
4. V případě zeměpisného označení, které označuje přeshraniční zeměpisnou oblast, může několik seskupení výrobců z různých členských států nebo třetích zemí podat společnou žádost o zápis zeměpisného označení z kteréhokoli členského státu. Jestliže se přeshraniční zeměpisná oblast týká členského státu a třetí země, mohou u vnitrostátního orgánu dotčeného členského státu podat společnou žádost o zápis. Jestliže se přeshraniční zeměpisná oblast týká několika třetích zemí, může několik seskupení výrobců u úřadu podat společnou žádost o zápis.

Článek 7

Specifikace výrobku

1. Řemeslné a průmyslové výrobky, jejichž názvy jsou zapsány jako zeměpisné označení, musí splňovat specifikaci výrobku, která obsahuje alespoň:
 - a) název, který má být chráněn jako zeměpisné označení, což může být buď zeměpisný název místa výroby určitého výrobku, nebo název používaný při obchodování nebo v běžném jazyce k popisu konkrétního výrobku ve vymezené zeměpisné oblasti;
 - b) popis výrobku, případně včetně surovin;
 - c) specifikaci vymezené zeměpisné oblasti, která vytváří vazbu podle písmene g);

- d) důkaz, že výrobek pochází z vymezené zeměpisné oblasti uvedené v čl. 5 písm. c);
 - e) popis metody výroby nebo získání výrobku a případně tradičních metod a zvláštních postupů;
 - f) údaje o balení, pokud tak stanoví žádající seskupení výrobců a ve vztahu k danému výrobku dostatečně odůvodní, proč musí být výrobek v zájmu zachování jakosti, zajištění původu či zajištění kontroly zabalen ve vymezené zeměpisné oblasti, s ohledem na právo Unie, zejména v oblasti volného pohybu zboží a služeb;
 - g) podrobné údaje o souvislosti mezi danou jakostí, pověstí či jinou vlastností výrobku a zeměpisným původem podle čl. 5 písm. b);
 - h) jakékoli zvláštní pravidlo týkající se označování dotčeného výrobku;
 - i) další platné požadavky, pokud je stanoví členské státy, případně seskupení výrobců, přičemž tyto požadavky musí být objektivní, nediskriminační a slučitelné s právem Unie.
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla omezující informace obsažené ve specifikaci výrobku podle odstavce 1, pokud je toto omezení nezbytné s cílem zamezit nadměrně objemným žádostem o zápis, a pravidla pro podobu specifikace výrobku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 8

Jednotný dokument

1. Jednotný dokument obsahuje:
- a) tyto hlavní body specifikace výrobku:
 - i) název;
 - ii) popis výrobku, případně včetně zvláštních pravidel týkajících se balení a označování;
 - iii) stručné vymezení zeměpisné oblasti;
 - b) popis souvislosti mezi výrobkem a zeměpisným původem podle čl. 7 odst. 1 písm. g), případně včetně zvláštních údajů týkajících se popisu výrobku nebo metody výroby, které uvedenou souvislost odůvodňují.
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezí formát a online podobu jednotného dokumentu stanoveného v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 9

Dokumentace přiložená k žádosti o zápis

1. Dokumentace přiložená k žádosti o zápis (dále jen „průvodní dokumentace“) musí obsahovat:
- a) informace o všech navrhovaných omezeních používání nebo ochrany zeměpisného označení, jakož i o všech přechodných opatřeních, která navrhlo

- žadající seskupení výrobců nebo vnitrostátní orgány, zejména po vnitrostátním kontrolním a námitkovém řízení;
- b) název a kontaktní údaje žadajícího seskupení výrobců;
 - c) název a kontaktní údaje příslušného orgánu a/nebo subjektu pro certifikaci výrobků, který ověřuje soulad s ustanoveními specifikace výrobku;
 - d) prohlášení, zda si žadatel přeje dostávat výstrahy týkající se doménového jména ve smyslu článku 31;
 - e) veškeré další informace, které členský stát, případně žadatel považuje za vhodné.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se toto nařízení doplňuje o ustanovení upřesňující požadavky na průvodní dokumentaci nebo uvádějící další položky průvodní dokumentace, jež má být předložena.
3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezí formát a online podobu průvodní dokumentace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 10

Registrační poplatky

1. Členské státy mohou účtovat poplatek k pokrytí nákladů na správu systému zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků stanoveného tímto nařízením, včetně nákladů vzniklých při zpracování žádostí, námitek, žádostí o změny a žádostí o zrušení.
2. Pokud členský stát účtuje poplatek, musí být výše poplatků přiměřená, podporovat konkurenceschopnost výrobců výrobků se zeměpisným označením a zohledňovat situaci mikropodniků a malých a středních podniků.
3. Úřad neúčtuje poplatky za žádné řízení podle tohoto nařízení.
4. Odchylně od odstavce 3 tohoto článku úřad účtuje poplatek při postupu přímého zápisu podle článku 15, postupu podle čl. 17 odst. 3 a za odvolání k odvolacím senátům podle článku 30. Poplatky mohou být účtovány také za změnu specifikace výrobku a za zrušení, pokud se postup týká názvu, který byl zapsán podle článku 15 nebo čl. 17 odst. 3.
5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví výši poplatků účtovaných úřadem a způsoby jejich úhrady nebo, v případě poplatku za odvolání k odvolacím senátům, jejich vrácení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Kapitola 2

Vnitrostátní fáze zápisu

Článek 11

Určení příslušného orgánu a postup vnitrostátního zápisu

1. Aniž je dotčen odstavec 4 tohoto článku a článek 15, každý členský stát zachová nebo určí příslušný orgán pro řízení vnitrostátní fáze zápisu a dalších postupů pro zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků.
2. Aniž je dotčen odstavec 4 tohoto článku a článek 15, žádost o zápis zeměpisného označení pocházející z Unie se zašle příslušným orgánům členského státu, z něhož dotčený výrobek pochází.
3. Žádosti musí obsahovat:
 - a) specifikaci výrobku podle článku 7;
 - b) jednotný dokument podle článku 8;
 - c) průvodní dokumentaci podle článku 9.
4. Dva nebo více členských států se mohou dohodnout, že za vnitrostátní fázi zápisu a další postupy, včetně podání unijní přihlášky úřadu, bude odpovídat příslušný orgán jednoho členského státu rovněž jménem jiného členského státu nebo členských států.

Článek 12

Průzkum prováděný příslušnými orgány

Příslušný orgán provede průzkum žádosti a zkontroluje, zda výrobek splňuje požadavky na zeměpisná označení podle článku 5 a jsou poskytnuty nezbytné informace pro zápis podle článků 7, 8 a 9.

Článek 13

Vnitrostátní námitkové řízení

1. Po ukončení průzkumu podle článku 12 provede příslušný orgán vnitrostátní námitkové řízení. Toto řízení zajistí zveřejnění žádosti a stanoví lhůtu alespoň 60 dnů ode dne zveřejnění, během níž může každá osoba, která má oprávněný zájem a která má sídlo nebo bydliště na území členského státu odpovědného za vnitrostátní fázi zápisu nebo členských států, z nichž dotčený výrobek pochází (dále jen „vnitrostátní namítající“), podat námitku proti žádosti u příslušného orgánu členského státu odpovědného za vnitrostátní fázi zápisu.
2. Příslušný orgán stanoví podrobné podmínky námitkového řízení. Tyto podrobné podmínky mohou zahrnovat kritéria přípustnosti námitky, lhůtu pro konzultace mezi žadatelem a každým vnitrostátním namítajícím a předložení zprávy žadatele o výsledku konzultací, včetně všech změn, které žadatel v žádosti provedl.

Článek 14

Rozhodnutí o vnitrostátní žádosti

1. Pokud členský stát po průzkumu žádosti o zápis a posouzení výsledků případných obdržených námitek a případných změn žádosti dohodnutých se žadatelem dospěje k závěru, že jsou splněny požadavky tohoto nařízení, přijme kladné rozhodnutí a podá unijní žádost o zápis podle článku 17.
2. Příslušný orgán zajistí, aby jeho rozhodnutí bylo zveřejněno a aby každá osoba s oprávněným zájmem měla možnost podat odvolání. Příslušný orgán zajistí, aby byla zveřejněna specifikace výrobku, na jejímž základě bylo vydáno kladné rozhodnutí, a zajistí přístup k této specifikaci výrobku elektronickou cestou.

Článek 15

Přímý zápis

1. Odchylně od článku 11 je Komisi svěřena pravomoc osvobodit členský stát od povinnosti určit příslušný orgán podle čl. 11 odst. 1 a zpracovávat žádosti o zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků na vnitrostátní úrovni, pokud členský stát do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komisi důkazy o tom, že jsou splněny tyto podmínky:
 - a) dotčený členský stát nemá zaveden vnitrostátní zvláštní systém pro správu zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a
 - b) dotčený členský stát předloží Komisi žádost o odchylku spolu s posouzením, které prokazuje, že místní zájem na ochraně řemeslných a průmyslových výrobků prostřednictvím zeměpisného označení je nízký.
2. Komise si může před přijetím rozhodnutí Komise o odchylce podle odstavce 1 vyžádat od členského státu další informace.
3. Pokud členský stát využije odchylku podle odstavce 1, žádost seskupení výrobců z uvedeného členského státu o zápis, zrušení nebo změnu specifikace výrobku se zeměpisným označením pocházejícího z Unie se podává přímo úřadu.
4. Členský stát, který uplatnil odchylku podle odstavce 1, se může rozhodnout vzít odchylku zpět a určit příslušný orgán pro správu žádostí o zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny probíhající postupy zápisu. Členský stát o svém rozhodnutí odstoupit od odchylky písemně informuje Komisi.
5. Pokud počet přímých žádostí podaných žadateli z členského státu, který se rozhodl pro odchylku, výrazně převyšuje odhad uvedený v posouzení předloženém členským státem podle odstavce 1, může Komise své rozhodnutí uvedené v odstavci 2 zrušit.
6. Členský stát poskytne Komisi a úřadu údaje o kontaktním místě, které je nezávislé na žadateli, pro případné technické otázky týkající se výrobku a žádosti.
7. Úřad jedná s žadatelem i s kontaktním místem podle odstavce 6 o všech technických otázkách týkajících se žádosti.
8. Na žádost úřadu poskytne členský stát prostřednictvím kontaktního místa do 60 dnů od této žádosti pomoc zejména při postupu průzkumu. Na žádost členského státu může být tato lhůta prodloužena o 60 dnů. Tato pomoc zahrnuje průzkum určitých specifických aspektů žádostí podaných žadatelem u úřadu, ověření určitých údajů v žádostech, vydání prohlášení týkajících se těchto údajů a odpovědi na další žádosti o vysvětlení podané úřadem v souvislosti se žádostmi.
9. Pokud členský stát prostřednictvím kontaktního místa neposkytne pomoc ve lhůtě uvedené v odstavci 8, má se za to, že žádost není podána.
10. Mohou být účtovány poplatky za zápis, které se platí úřadu. Tyto poplatky se stanoví postupem podle čl. 10 odst. 5.
11. Články 6 až 9, články 11 až 14 a články 16 až 30 se obdobně použijí na přímý zápis podle tohoto článku, s výjimkou případných lhůt na průzkum podle čl. 19 odst. 2 a povinnosti vést vnitrostátní námitkové řízení podle článku 13, které se nepoužijí.
12. U žádostí o přímý zápis se vyžaduje konzultace s poradním výborem uvedeným v článku 33.

13. U postupu přímého zápisu může každá osoba, která má oprávněný zájem, podat u úřadu námitku podle článku 21.
14. Tento článek se nepoužije na žádosti o zápis ze třetích zemí.
15. Členské státy, které použijí postup podle tohoto článku, nejsou osvobozeny od povinností stanovených v člancích 45 až 58, pokud jde o kontroly a prosazování.
16. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví další podrobnosti týkající se kritérií pro použití přímého zápisu a postupů pro přípravu a podávání přímých žádostí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 16

Přechodná vnitrostátní ochrana

1. S účinkem ode dne podání žádosti o zápis u úřadu může členský stát dočasně poskytnout přechodnou ochranu zeměpisných označení na vnitrostátní úrovni.
2. Tato přechodná vnitrostátní ochrana skončí buď dnem přijetí rozhodnutí o žádosti o zápis, nebo dnem stažení žádosti o zápis.
3. Pokud zeměpisné označení není zapsáno podle tohoto nařízení, nese výlučnou odpovědnost za následky takové přechodné vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.
4. Opatření přijatá členskými státy podle tohoto článku jsou účinná pouze na vnitrostátní úrovni a nemají vliv na vnitřní trh Unie ani na mezinárodní obchod.

Kapitola 3

Unijní fáze zápisu

ODDÍL 1

POSTUP V UNIJNÍ FÁZI

Článek 17

Unijní žádost

1. V případě zeměpisných označení týkajících se výrobků pocházejících z Unie musí unijní žádost o zápis, kterou členský stát podává úřadu, obsahovat:
 - a) jednotný dokument uvedený v článku 8;
 - b) průvodní dokumentaci uvedenou v článku 9;
 - c) prohlášení členského státu, kterému byla žádost původně adresována, potvrzující, že žádost splňuje podmínky pro zápis podle tohoto nařízení;
 - d) odkaz na elektronické zveřejnění specifikace výrobku podle článku 7.
2. Elektronické zveřejnění podle odst. 1 písm. d) se průběžně aktualizuje.
3. U zeměpisných označení týkajících se výrobků, které pocházejí ze třetí země nebo zemí, se žádost o zápis podává úřadu a tato žádost o zápis musí obsahovat:

- a) specifikaci výrobku podle článku 7 spolu s odkazem na její zveřejnění;
 - b) jednotný dokument uvedený v článku 8;
 - c) průvodní dokumentaci uvedenou v článku 9;
 - d) právní doklad o ochraně zeměpisného označení v zemi původu;
 - e) plnou moc, pokud je žadatel zastoupen zmocněncem.
4. Společnou žádost o zápis podle čl. 6 odst. 4 podá úřadu jeden z dotčených členských států nebo žádající seskupení výrobců v třetí zemi přímo, nebo prostřednictvím příslušného orgánu uvedené třetí země. Jestliže se přeshraniční zeměpisná oblast týká členského státu a třetí země, podá společnou žádost dotčený členský stát.
 5. Společná žádost podle čl. 6 odst. 4 obsahuje podle potřeby doklady uvedené v odstavci 1 a 2 tohoto článku z dotčených členských států nebo třetích zemí. Související vnitrostátní postup pro podání žádosti, průzkumné a námitkové řízení podle článků 11, 12 a 13 se provádí ve všech dotčených členských státech a třetích zemích.
 6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými stanoví postupy a podmínky pro přípravu a podávání unijních žádostí o zápis.
 7. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů, formy a předkládání unijních žádostí o zápis, a to i v případě žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 18

Podání unijní žádosti

1. Unijní žádost o zápis zeměpisného označení, včetně přímého zápisu podle článku 15, podává úřadu elektronicky, prostřednictvím digitálního systému příslušný orgán členského státu, nebo, pokud se použije článek 15, dotčené seskupení výrobců. Tento digitální systém musí umožňovat podávání žádostí příslušným orgánům členského státu a musí umožňovat, aby jej členský stát mohl používat ve svém vnitrostátním řízení.
2. Pokud se žádost o zápis vztahuje k zeměpisné oblasti ve třetí zemi, podává se úřadu, a to buď přímo prostřednictvím žádajícího seskupení výrobců, nebo prostřednictvím příslušného orgánu dotčené třetí země. Digitální systém uvedený v odstavci 1 musí umožňovat podávání uvedených žádostí žádajícím seskupením výrobců usazeným ve třetí zemi a příslušnými orgány v dotčené třetí zemi. Žádající seskupení výrobců a příslušné orgány dotčené třetí země se považují za účastníka řízení.
3. Úřad při podání zveřejní unijní žádost v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.

Článek 19

Průzkum a zveřejnění pro účely námitkového řízení

1. Úřad provede průzkum každé žádosti o zápis, kterou obdrží podle čl. 17 odst. 1. Tento průzkum spočívá v kontrole toho, že:
 - a) žádost neobsahuje zjevné chyby;

- b) údaje poskytnuté v souladu s článkem 17 jsou úplné a
 - c) jednotný dokument je přesný, svou povahou technický a je v souladu s článkem 8.
2. Průzkum zohlední výsledek předběžného vnitrostátního postupu provedeného dotčeným členským státem, pokud se nepoužije článek 15.
 3. Průzkum prováděný podle odstavce 1 nepřesáhne dobu šesti měsíců. Pokud doba průzkumu přesáhne nebo pravděpodobně přesáhne šest měsíců, úřad písemně informuje žadatele o důvodech prodlení.
 4. Úřad si může od dotčeného členského státu vyžádat doplňující údaje. Pokud žádost podává seskupení výrobců ze třetí země nebo příslušný orgán třetí země, poskytně takové seskupení výrobců nebo příslušný orgán doplňující údaje, pokud o to úřad požádá.
 5. Pokud úřad konzultuje poradní výbor podle článku 33, musí být o tom žadatel informován a pozastaví se běh lhůty podle odstavce 2 tohoto článku.
 6. Pokud úřad na základě průzkumu provedeného podle odstavce 1 zjistí, že žádost je neúplná nebo nesprávná, zašle své připomínky členskému státu nebo v případě žádosti ze třetí země příslušnému seskupení výrobců nebo příslušnému orgánu, který podal unijní žádost, v zemi původu žádosti a požádá o doplnění nebo opravu žádosti ve lhůtě 60 dnů. Pokud členský stát nebo v případě žádosti ze třetí země příslušné seskupení výrobců nebo příslušný orgán žádost ve stanovené lhůtě nedoplní, žádost se považuje za vzatou zpět nebo, pokud nebude opravena, je zamítnuta podle čl. 24 odst. 2.
 7. Pokud úřad na základě průzkumu provedeného podle odstavce 1 dospěje k závěru, že podmínky stanovené tímto nařízením jsou splněny, zveřejní pro účely námitek v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků jednotný dokument a odkaz na specifikaci výrobku na internetové stránce dotčeného členského státu. Jednotný dokument se zveřejní v úředních jazycích Unie.

Článek 20

Vnitrostátní námítka proti žádosti

1. Členské státy informují úřad o všech vnitrostátních správních a soudních řízeních, která mohou mít vliv na zápis zeměpisného označení.
2. Úřad je osvobozen od povinnosti dodržet lhůtu pro provedení průzkumu podle čl. 19 odst. 2 a informovat žadatele o důvodech prodlení, pokud obdrží sdělení od členského státu ohledně žádosti o zápis v souladu s čl. 14 odst. 1, v němž členský stát:
 - a) informuje úřad o tom, že rozhodnutí podle čl. 14 odst. 1 bylo na vnitrostátní úrovni prohlášeno za neplatné na základě okamžitě použitelného, avšak nikoli konečného soudního rozhodnutí, nebo
 - b) žádá úřad o pozastavení průzkumu z důvodu zahájení vnitrostátního správního nebo soudního řízení za účelem napadení platnosti žádosti, o kterém se členský stát domnívá, že je založeno na oprávněných důvodech.
3. Osvobození podle odstavce 2 je účinné do okamžiku, kdy je úřad členským státem informován o tom, že původní žádost byla obnovena, nebo že členský stát svoji žádost o pozastavení vzal zpět.

4. Pokud soudní rozhodnutí uvedené v odstavci 2 nabylo právní moci, členský stát v případě potřeby žádost vezme zpět nebo změní.

Článek 21

Námitkové a připomínkové řízení

1. Do tří měsíců ode dne zveřejnění jednotného dokumentu a odkazu na specifikaci výrobku podle článku 7 v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků může namítající podat u úřadu námitku nebo připomínku. Žadatel a namítající se považují za účastníky řízení.
2. Namítajícím mohou být příslušné orgány členského státu nebo třetí země nebo fyzická či právnická osoba s oprávněným zájmem a sídlem nebo bydlištěm ve třetí zemi nebo v jiném členském státě, která není způsobilá být vnitrostátním namítajícím podle čl. 13 odst. 1.
3. Úřad posoudí přípustnost námítky. Pokud má úřad za to, že námitka je přípustná, vyzve do 60 dnů po obdržení uvedené námítky namítajícího a žadatele ke konzultacím v přiměřené lhůtě nejvýše tří měsíců. Kdykoli během uvedené doby může úřad na žádost kteréhokoli účastníka prodloužit lhůtu pro konzultace o nejvýše tři měsíce. Úřad může nabídnout mediaci konzultací mezi žadatelem a namítajícím podle článku 170 nařízení (EU) 2017/1001.
4. Žadatel a namítající si při konzultaci vzájemně poskytnou příslušné informace pro posouzení, zda žádost o zápis splňuje podmínky stanovené v tomto nařízení.
5. Úřad může v kterékoli fázi námitkového řízení konzultovat poradní výbor podle článku 33 a v takovém případě o tom budou účastníci informováni a pozastaví se během lhůty uvedené v odstavci 2.
6. Do jednoho měsíce od ukončení konzultací podle odstavce 2 žadatel usazený v třetí zemi nebo příslušný orgán členského státu nebo třetí země, z níž byla žádost o zápis v Unii podána, oznámí úřadu výsledek konzultací, zda bylo dosaženo dohody s jedním nebo všemi namítajícími a případné následné změny žádosti provedené uvedeným žadatelem. Namítající může také ke konci konzultací sdělit úřadu své stanovisko.
7. Pokud byly po ukončení konzultací údaje zveřejněné v souladu s čl. 19 odst. 6 změněny, úřad provede nový průzkum pozměněné žádosti. Pokud byla žádost o zápis změněna podstatným způsobem a úřad má za to, že pozměněná žádost splňuje podmínky pro zápis, zveřejní pozměněnou žádost v souladu s uvedeným odstavcem.
8. Orgány a osoby, které mohou vystupovat jako namítající, mohou úřadu podat připomínky. Příslušný orgán nebo osoba, která podala připomínku, se nepovažuje za účastníka řízení.
9. Úřad může připomínku sdílet s žadatelem a namítajícím.
10. Aby usnadnila úřední podávání připomínek a zlepšila správu námitkového řízení, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými stanoví nezbytná pravidla pro podávání těchto oficiálních připomínek a upřesní formát a online podobu námitek a případného připomínkového řízení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 22

Přípustnost a důvody námitek

1. Námitka podaná v souladu s článkem 21 je přípustná pouze tehdy, obsahuje-li tvrzení, že by žádost mohla porušovat podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku, a uvádí odůvodnění v odůvodněném prohlášení o námitce vypracovaném v souladu s formulářem stanoveným v příloze 3. Námitka, která neobsahuje odůvodněné prohlášení o námitce, je neplatná.
2. Je-li podána námitka, nebude název, pro který byla podána žádost o zápis, zapsán, jestliže:
 - a) navrhované zeměpisné označení nesplňuje požadavky na ochranu stanovené v tomto nařízení;
 - b) zápis navrhovaného zeměpisného označení by byl v rozporu s články 37, 38 nebo 39 nebo
 - c) zápis navrhovaného zeměpisného označení by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci výrobků, které se po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle čl. 18 odst. 3 nacházely na trhu v souladu s právem.
3. Přípustnost a důvody námítky posuzuje úřad ve vztahu k území Unie.

Článek 23

Přechodné období pro používání zeměpisných označení

1. Aniž je dotčen článek 42, může úřad v době zápisu rozhodnout, že udělí přechodné období v délce až pěti let s cílem umožnit výrobkům pocházejícím z některého členského státu nebo třetí země a nesoucím označení, jež sestává z názvu, který je v rozporu s článkem 35, nebo tento název obsahuje, aby i nadále používaly toto označení, s nímž byly uvedeny na trh, pod podmínkou, že přípustná a odůvodněná námitka podle článku 13 nebo článku 21 proti žádosti o zápis zeměpisného označení, jehož ochrana je v rozporu, dokládá, že:
 - a) zápis dotčeného zeměpisného označení by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu v označení výrobku;
 - b) tyto výrobky jsou v souladu s právem uváděny na trh s tímto názvem v označení výrobku na dotčeném území po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle čl. 18 odst. 3.
2. Úřad může rozhodnout o prodloužení přechodného období uděleného podle odstavce 1 až na patnáct let nebo o povolení dalšího užívání po dobu až patnácti let, pokud se dodatečně prokáže, že:
 - a) název v označení podle odstavce 1 je v souladu s právem používán nepřetržitě a řádně po dobu nejméně 25 let před podáním žádosti o zápis dotčeného zeměpisného označení úřadu;
 - b) název v označení podle odstavce 1 nebyl nikdy používán za účelem využívání pověsti názvu výrobku, který je zapsán jako zeměpisné označení, a
 - c) spotřebitel nebyl ani nemohl být uveden v omyl, pokud jde o skutečný původ výrobku.

3. Rozhodnutí o udělení přechodného období podle odstavce 1 se zveřejní v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.
4. Při používání označení podle odstavce 1 se na etiketě jasně a viditelně uvede údaj o zemi původu.
5. K překonání dočasných obtíží v souvislosti s dosažením dlouhodobého cíle, jímž je zajistit, aby všichni výrobci výrobku označeného zeměpisným označením v dané oblasti dodržovali příslušnou specifikaci výrobku, může členský stát udělit přechodné období pro dosažení souladu v délce až deseti let s účinností ode dne podání žádosti úřadu, jestliže dané hospodářské subjekty uváděly dotčené výrobky na trh v souladu s právem, používaly dotčené názvy nepřetržitě nejméně po dobu pěti let před podáním žádosti orgánům uvedeného členského státu a tuto skutečnost uvedly ve vnitrostátním námitkovém řízení podle článku 13.
6. Odstavec 5 se použije obdobně na zeměpisná označení týkající se zeměpisné oblasti ve třetí zemi s výjimkou námitkového řízení.

Článek 24

Rozhodnutí úřadu o žádosti o zápis

1. Po ukončení námitkového a připomínkového řízení úřad dokončí svůj průzkum, přihlédne k případným prozatímním lhůtám, výsledku případného námitkového řízení, ke všem obdržným připomínkám a všem dalším skutečnostem, které vyjdou najevo v průběhu průzkumu a mohou vést ke změně jednotného dokumentu.
2. Pokud úřad na základě informací, které má k dispozici z průzkumu provedeného podle článku 19, dospěje k závěru, že některý z požadavků uvedených ve zmíněném článku není splněn, přijme rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zápis.
3. Pokud žádost splňuje požadavky stanovené v článku 17 a úřad neobdrží žádné přípustné a odůvodněné námitky, přijme úřad rozhodnutí o zápisu názvu.
4. Pokud úřad obdrží přípustnou a odůvodněnou námitku a po konzultacích podle čl. 21 odst. 3 je dosaženo dohody, přijme úřad po kontrole, zda je dohoda v souladu s právem Unie, rozhodnutí o zápisu názvu. V případě standardních změn podle čl. 28 odst. 2 písm. b) přijme úřad dle potřeby rozhodnutí, kterým se mění údaje zveřejněné podle čl. 19 odst. 6.
5. Pokud byla přijata přípustná a odůvodněná námitka, ale po konzultacích podle čl. 21 odst. 3 není dosaženo dohody, přijme úřad rozhodnutí o zápisu.
6. Rozhodnutí úřadu o zápisu podle odstavců 3 až 5 dle potřeby stanoví podmínky pro zápis a pro informativní nové zveřejnění údajů zveřejněných k námitkám podle čl. 19 odst. 7 v unijním rejstříku zeměpisných označení v případě jakýchkoli nezbytných změn, které nejsou podstatné.
7. Rozhodnutí přijatá úřadem se zveřejní v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků ve všech úředních jazycích Unie. Odkaz na název výrobku, třídu výrobku, uvedení země nebo zemi původu a odkaz na rozhodnutí zveřejněné v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 25

Rozhodnutí Komise

1. Pokud jde o žádosti o zápis podle článku 17, může Komise kdykoli před koncem řízení z vlastního podnětu, z podnětu členského státu nebo úřadu převzít od úřadu pravomoc rozhodnout o žádosti o zápis navrhovaného zeměpisného označení, pokud by takové rozhodnutí mohlo ohrozit veřejný zájem nebo obchodní či vnější vztahy Unie. Úřad předloží Komisi návrh rozhodnutí podle čl. 24 odst. 2 až 6. Komise přijme konečný akt týkající se žádosti o registraci. Tento odstavec se použije obdobně na zrušení a změnu specifikace výrobku.
2. V situacích uvedených v odstavci 1 tohoto článku přijme Komise prováděcí akty týkající se ochrany zeměpisného označení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2 a zveřejňují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.
3. Úřad zajistí, aby Komise měla přístup k dokumentům týkajícím se žádostí o zápis, jakoukoli změnu specifikace výrobku a zrušení prostřednictvím digitálního systému podle čl. 18 odst. 1 a čl. 26 odst. 1.

Článek 26

Unijní rejstřík zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků

1. Úřad pro správu zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků vypracuje, vede a spravuje veřejně přístupný elektronický unijní rejstřík zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.
2. Každé zeměpisné označení řemeslných a průmyslových výrobků se v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků označí jako „chráněné zeměpisné označení“.
3. Po vstupu rozhodnutí o zápisu chráněného zeměpisného označení v platnost запиše úřad do unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků tyto údaje:
 - a) zapsaný název výrobku;
 - b) třídu výrobku;
 - c) odkaz na nástroj pro zápis názvu do rejstříku;
 - d) název země nebo zemí původu.
4. Do unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků se zapisují zeměpisná označení týkající se výrobků ze třetích zemí, která jsou v Unii chráněna na základě mezinárodní dohody, jíž je Unie smluvní stranou. Zeměpisná označení jiná než zeměpisná označení chráněná v Unii podle článku 7 nařízení (EU) 2019/5713 se do rejstříku zapisují prostřednictvím prováděcích aktů přijatých Komisí přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.
5. Každé zeměpisné označení se запиše do unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků původním písmem. Není-li původním písmem latinka, zeměpisné označení se přepíše do latinky a do unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků se запиší obě verze zeměpisného označení, které mají stejný status.
6. Komise zveřejní a pravidelně aktualizuje seznam mezinárodních dohod uvedených v odstavci 2 a seznam zeměpisných označení podle těchto dohod chráněných.

7. Úřad uchovává dokumentaci spojenou se zápisem zeměpisného označení v digitální nebo papírové podobě po dobu platnosti zeměpisného označení a po dobu deseti let v případě zrušení.
8. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezi obsah a podobu unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 27

Výpisy z unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků

1. Úřad zajistí, aby měla každá osoba možnost stáhnout si úřední výpis z unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, který poskytuje důkaz o zápisu zeměpisného označení, a příslušné údaje včetně data podání žádosti o zápis zeměpisného označení nebo jiného dne vzniku práva přednosti. Úřední výpis lze použít jako osvědčení o pravosti v soudním řízení, u soudu, rozhodčího soudu nebo podobného orgánu.
2. Jako vlastník zápisu se v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a v úředním výpisu podle odstavce 1 tohoto článku uvede žádající seskupení výrobců nebo jediný výrobce, pokud se použije čl. 6 odst. 3.
3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezi formát a online podobu výpisů z unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 28

Změny specifikace výrobku

1. Seskupení výrobců, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace výrobku se zapsaným zeměpisným označením.
2. Změny specifikace výrobku se dělí do dvou kategorií:
 - a) změny na úrovni Unie vyžadující námitkové řízení na unijní úrovni a
 - b) standardní změny k projednání na úrovni členského státu nebo třetí země.
3. Změna se považuje za změnu na úrovni Unie, pokud se týká revize jednotného dokumentu a je splněna kterákoli z těchto podmínek:
 - a) změna zahrnuje změnu názvu nebo používání názvu;
 - b) změna znamená riziko zneplatnění vazby na zeměpisnou oblast uvedené v jednotném dokumentu;
 - c) změna znamená další omezení uvádění výrobku na trh.
4. Změny na úrovni Unie schvaluje úřad nebo Komise, pokud se použije článek 25. Schvalovací postup se obdobně řídí postupem a požadavky na zveřejnění stanovenými v článcích 6 až 25.
5. Jakákoli jiná změna specifikace výrobku se zapsaným zeměpisným označením, která není změnou na úrovni Unie podle odstavce 3, se považuje za standardní změnu.

6. Žádosti o změny podle odstavce 2 podané třetí zemí nebo výrobci usazenými v třetí zemi musí obsahovat důkaz, že požadovaná změna je v souladu s právními předpisy o ochraně zeměpisných označení, které platí v uvedené třetí zemi.
7. Pokud se žádost členského státu o změnu na úrovni Unie týkající se zeměpisného označení týká i standardních změn, úřad prozkoumá pouze změny na úrovni Unie. Jakékoli standardní změny se nepovažují za podané. Průzkum těchto žádostí se zaměří na navrhované změny na úrovni Unie. Dotčený členský stát nebo úřad mohou případně vyzvat žadatele, aby pozměnil další prvky specifikace výrobku.
8. Standardní změny schvalují členské státy nebo třetí země, na jejichž území se nachází zeměpisná oblast dotčeného výrobku. Tyto změny se oznámí úřadu. Pokud se použije článek 25, schválí standardní změny úřad. Úřad uvedené změny zveřejní v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.
9. Komise může přijímat prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a podání žádosti o změnu na úrovni Unie a postupů, formy a sdělování standardních změn úřadu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 29

Zrušení zápisu

1. Úřad může z vlastního podnětu nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo kterékoli fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem přijmout rozhodnutí zrušit zápis zeměpisného označení v těchto případech:
 - a) pokud již nemůže být zajištěn soulad s požadavky na specifikaci výrobku;
 - b) pokud po dobu nejméně sedmi po sobě následujících let není na trh uveden žádný výrobek s tímto zeměpisným označením.
2. Na žádost seskupení výrobců výrobku uváděného na trh pod zapsaným názvem může úřad rozhodnout, že zruší příslušný zápis.
3. Na postup zrušení se obdobně použije článek 6 a články 19 až 25.
4. Úřad před přijetím rozhodnutí o zrušení zápisu zeměpisného označení konzultuje příslušný orgán členského státu, příslušné orgány třetí země nebo, je-li to možné, seskupení výrobců ze třetí země, které podalo žádost o zápis dotčeného zeměpisného označení, ledaže o zrušení zápisu přímo požádali původní žadatelé. Pokud bylo zeměpisné označení zapsáno podle článku 15, úřad konzultuje poradní výbor podle článku 33.
5. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů a formy týkajících se zrušení zápisu, jakož i ohledně předkládání žádostí uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

Článek 30

Odvolání

1. Kterýkoli účastník řízení upraveného tímto nařízením, který je nepříznivě dotčen rozhodnutím přijatým úřadem v uvedeném řízení, může proti rozhodnutí podat odvolání k odvolacím senátům uvedeným v článku 34. Rozhodnutí úřadu, proti nimž

je podáno odvolání, nabývají účinku až ode dne uplynutí lhůty pro odvolání uvedené v odstavci 3. Podání odvolání má odkladný účinek. Členské státy mají rovněž právo připojit se k řízení.

2. Proti rozhodnutí, kterým se neukončuje řízení ve vztahu k některému z účastníků, lze podat odvolání pouze společně s odvoláním proti konečnému rozhodnutí.
3. Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne zveřejnění rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku za odvolání. V případě odvolání se písemné vyjádření s uvedením důvodů odvolání podává do čtyř měsíců ode dne zveřejnění rozhodnutí.
4. Odvolací senáty přezkoumají, zda je odvolání přípustné.
5. Po přezkoumání přípustnosti odvolání o něm odvolací senáty rozhodnou. Odvolací senáty buď vykonají jakoukoli pravomoc v rámci pravomoci oddělení zeměpisných označení, jež bylo odpovědné za rozhodnutí, proti kterému je podáno odvolání, nebo případ postoupí tomuto oddělení zeměpisných označení k dalšímu jednání. Odvolací senáty mohou z vlastního podnětu nebo na základě písemné a odůvodněné žádosti účastníka řízení konzultovat poradní výbor uvedený v článku 33. Úřad může nabídnout mediační služby podle článku 170 nařízení (EU) 2017/1001 s cílem pomoci účastníkům řízení dosáhnout smírného narovnání.
6. Proti rozhodnutím odvolacích senátů o odvoláních lze podat žaloby k Tribunálu do dvou měsíců ode dne zveřejnění rozhodnutí odvolacích senátů, a to pro porušení podstatných procesních náležitostí, porušení Smlouvy o fungování EU, porušení tohoto nařízení nebo ustanovení k jejich provedení nebo zneužití pravomoci. Žalobu může podat každý účastník řízení před odvolacími senáty, pokud je rozhodnutí odvolacího senátu pro něj nepříznivé, a kterýkoli členský stát. Tribunál může napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit.
7. Rozhodnutí odvolacích senátů nabývá účinku dnem uplynutí lhůty pro odvolání nebo, byla-li v uvedené lhůtě podána žaloba k Tribunálu, ode dne zamítnutí nebo odmítnutí této žaloby nebo jakéhokoli kasačního opravného prostředku podaného k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Tribunálu.
8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66 za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním:
 - a) obsahu odvolání uvedeného v odstavci 3 a postupu pro podání a přezkoumání odvolání a
 - b) obsahu a formy rozhodnutí odvolacích senátů uvedených v odstavci 5.

Článek 31

Zřízení informačního a výstražného systému pro doménová jména

1. Pro doménová jména zaregistrovaná pod národním doménovým jménem nejvyšší úrovně, která jsou spravována nebo řízena rejstříkem zřízeným v Unii, úřad zajišťuje informační a výstražný systém pro doménová jména. Při podání žádosti o zeměpisné označení informuje informační a výstražný systém žadatele o zeměpisné označení o dostupnosti jejich zeměpisného označení jakožto doménového jména a volitelně je upozorní, pokud je zaregistrováno doménové jméno obsahující název totožný s jejich zeměpisným označením nebo jemu podobný (upozornění na doménové jméno).

2. Pro účely odstavce 1 poskytnou rejstříky národních doménových jmen nejvyšší úrovně zřízené v Unii úřadu veškeré informace a údaje, které mají k dispozici, nezbytné pro provoz informačního a výstražného systému pro doménová jména.

ODDÍL 2

ORGANIZACE A ÚKOLY ÚŘADU TÝKAJÍCÍ SE ZEMĚPISNÝCH OZNAČENÍ

Článek 32

Oddělení zeměpisných označení

1. Oddělení zeměpisných označení jako složka úřadu je pověřeno přijímat jménem úřadu rozhodnutí týkající se:
 - a) žádosti o zápis zeměpisného označení;
 - b) žádosti o změnu zeměpisného označení;
 - c) námitky proti žádosti o zápis nebo změnu zeměpisného označení;
 - d) zápisů do unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků;
 - e) žádostí o zrušení zeměpisného označení.
2. Rozhodnutí o námitce a zrušení přijímá komise složená ze tří členů. Alespoň jeden člen musí mít právnické vzdělání. Všechna ostatní rozhodnutí podle odstavce 1 přijímá jediný člen.

Článek 33

Poradní výbor pro zeměpisná označení

1. Zřizuje se poradní výbor, který vydává stanovisko v případech stanovených v tomto nařízení.
2. Oddělení zeměpisných označení a odvolací senáty podle článků 32 a 34 mohou a na žádost Komise musí konzultovat s poradním výborem jednotlivé žádosti v jakékoli fázi průzkumu, námitkového nebo odvolacího řízení podle článků 19, 21 a 30, jakož i následující záležitosti:
 - a) posouzení kritérií jakosti;
 - b) zjištění pověsti a proslulosti;
 - c) určení druhové povahy názvu;
 - d) posouzení spravedlivé hospodářské soutěže v obchodních transakcích a rizika uvádění spotřebitelů v omyl v případech rozporu mezi zeměpisnými označeními a ochrannými známkami, homonymy nebo existujícími výrobky, které jsou uváděny na trh v souladu s právem.
3. Oddělení zeměpisných označení a odvolací senáty konzultují s poradním výborem možnou registraci všech jednotlivých žádostí podaných postupem přímého zápisu podle článku 15.
4. Stanoviska poradního výboru nejsou pro oddělení zeměpisných označení a odvolací senáty závazná.

5. Poradní výbor tvoří jeden zástupce z každého členského státu a jeden zástupce Komise a jejich náhradníci.
6. Stanovisko poradního výboru vyslovuje komise složená ze tří členů.
7. Úřad zveřejní seznam členů poradního výboru na svých internetových stránkách a průběžně jej aktualizuje.
8. Postupy týkající se jmenování členů poradního výboru a jeho fungování jsou upřesněny v jednacím řádu výboru schváleném správní radou a jsou zveřejněny.
9. Funkční období členů poradního výboru činí nejvýše pět let. Uvedená funkční období mohou být prodloužena.
10. Úřad poskytuje poradnímu výboru nezbytnou logistickou podporu a sekretariát pro jeho schůze.

Článek 34

Odvolací senáty

Vedle pravomocí, které jsou jim svěřeny článkem 165 nařízení (EU) 2017/1001, jsou odvolací senáty zřízené uvedeným nařízením odpovědné za rozhodování o odvoláních proti rozhodnutím oddělení zeměpisných označení, pokud jde o jeho rozhodnutí týkající se zeměpisných označení podle článku 28 tohoto nařízení.

HLAVA III

OCHRANA ZEMĚPISNÝCH OZNAČENÍ

Článek 35

Ochrana zeměpisných označení

1. Zeměpisná označení zapsaná v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků jsou chráněna proti:
 - a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zeměpisného označení pro výrobky, na které se zápis nevztahuje, pokud jsou uvedené výrobky totožné s výrobky zapsanými pod tímto zeměpisným označením nebo takovým výrobkům podobné nebo pokud je při používání tohoto názvu zneužívána, oslabována, zhoršována nebo poškozována pověst chráněného zeměpisného označení;
 - b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ výrobků nebo služeb nebo je-li chráněné zeměpisné označení přeloženo nebo doprovázeno výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chut“, „jako“ nebo podobnými výrazy;
 - c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech výrobku, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech, dokladech nebo informacích uváděných na internetových stránkách týkajících se daných výrobků, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ výrobků;
 - d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ výrobku.
2. Pro účely odst. 1 písm. b) se má za to, že o připomenutí zeměpisného označení jde zejména tehdy, pokud výraz, označení nebo jiný způsob označování nebo balení představuje v mysli obezřetně uvažujícího spotřebitele přímou a jasnou souvislost s výrobkem, na který se vztahuje zapsané zeměpisné označení, a tím zneužívá, oslabuje, zhoršuje nebo poškozuje pověst zapsaného názvu.
3. Odstavec 1 se vztahuje také na doménové jméno, které obsahuje zapsané zeměpisné označení nebo se z něj skládá.
4. Ochrana podle odstavce 1 se vztahuje rovněž na:
 - a) zboží vstupující na celní území Unie, aniž by bylo na tomto území propuštěno do volného oběhu, a
 - b) zboží prodávané prostřednictvím některé z forem prodeje na dálku, jako je elektronické obchodování.
5. Seskupení výrobců nebo jakýkoli výrobce, který je oprávněn používat chráněné zeměpisné označení, má nárok bránit všem třetím stranám v tom, aby v rámci obchodního styku přivezly do Unie zboží, aniž by v ní bylo propuštěno do volného oběhu, pokud toto zboží, včetně obalů, pochází ze třetích zemí a je v rozporu s odstavcem 1.
6. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení se nesmějí v Unii stát druhovými.

7. Pokud je zeměpisným označením složený název, který obsahuje výraz považovaný za druhový, nepředstavuje použití tohoto výrazu jednání uvedené v odst. 1 písm. a) a b).

Článek 36

Části nebo součásti hotových výrobků

1. Článkem 35 není dotčeno používání zeměpisného označení výrobcí v souladu s článkem 43 k označení toho, že hotový výrobek obsahuje jako část nebo součást výrobek označený uvedeným zeměpisným označením, pokud je toto používání v souladu s poctivými obchodními praktikami a neoslabuje, nezhoršuje ani nepoškozuje pověst zeměpisného označení.
2. Zeměpisné označení označující část nebo součást výrobku se nesmí používat v obchodním označení hotového výrobku, ledaže existuje dohoda se seskupením výrobců nebo v případech uvedených v čl. 6 odst. 3 s jediným výrobcem.

Článek 37

Druhové výrazy

1. Jako zeměpisné označení nelze zapsat druhové výrazy.
2. Pro určení toho, zda se výraz stal druhovým, se přihlédne ke všem relevantním faktorům, zejména:
 - a) ke stávající situaci v oblastech spotřeby;
 - b) k příslušným unijním nebo vnitrostátním právním aktům.

Článek 38

Homonymní zeměpisná označení

1. Zeměpisné označení, o které bylo požádáno poté, co bylo v Unii požádáno o zcela nebo částečně homonymní zeměpisné označení, nebo poté, co mu byla v Unii poskytnuta ochrana, se nezapiše, pokud v praxi neexistuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami místního a tradičního používání a podobou obou homonymních označení, přičemž se zohlední potřeba zajistit spravedlivé zacházení s dotčenými výrobcí a to, aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl ohledně skutečné totožnosti nebo zeměpisného původu výrobků.
2. Nesmí být zapsán zcela nebo částečně homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o výrobky pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název danému území, regionu nebo místu původu příslušných výrobků odpovídá.
3. Pro účely tohoto článku se zeměpisným označením, o které se žádá nebo které je chráněno v Unii, rozumí:
 - a) zeměpisná označení zapsaná do unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků;
 - b) zeměpisná označení, o která bylo požádáno, pokud jsou následně zapsána do unijního rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků;

- c) označení původu a zeměpisná označení chráněná v Unii podle nařízení (EU) 2019/1753³¹ a
 - d) zeměpisná označení, názvy původu a rovnocenné výrazy chráněné podle mezinárodní dohody mezi Uníí a jednou nebo více třetími zeměmi.
4. Úřad zruší zeměpisná označení zapsaná v rozporu s odstavci 1 a 2.

Článek 39

Ochranné známky

Název nesmí být zapsán jako zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohl zápis navrhovaného názvu jako zeměpisného označení uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné totožnosti výrobku.

Článek 40

Seskupení výrobců

1. Členské státy ověří, zda seskupení výrobců funguje transparentním a demokratickým způsobem a zda mají všichni výrobci výrobku označeného zeměpisným označením právo na členství v seskupení. Členské státy mohou stanovit, že se práce seskupení výrobců účastní také veřejní činitelé a další zúčastněné strany, jako jsou skupiny spotřebitelů, maloobchodníci a dodavatelé.
2. Seskupení výrobců může vykonávat zejména tyto pravomoci a povinnosti:
 - a) vypracovávat specifikaci výrobku a řídit vnitřní kontroly, které zajišťují soulad výrobních kroků výrobku označeného zeměpisným označením s uvedenou specifikací;
 - b) podnikat právní kroky s cílem zajistit ochranu zeměpisného označení a práv duševního vlastnictví, která s tímto označením přímo souvisejí;
 - c) dohodnout závazky udržitelnosti, ať už jsou, či nejsou součástí specifikace výrobku, nebo jsou samostatným podnětem, včetně opatření pro ověřování dodržování těchto závazků a zajištění jejich přiměřené publicity, zejména v informačním systému poskytnutém Komisí;
 - d) přijímat opatření ke zlepšení výkonnosti zeměpisného označení, včetně:
 - i) vývoje, organizace a provádění kolektivních marketingových a reklamních kampaní;
 - ii) šíření informací a propagačních činností zaměřených na informování spotřebitelů o vlastnostech výrobku označeného zeměpisným označením;
 - iii) provádění analýz ekonomické výkonnosti, udržitelnosti výroby, technických vlastností výrobku označeného zeměpisným označením;
 - iv) šíření informací o zeměpisném označení a příslušném symbolu Unie a

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753 ze dne 23. října 2019 o opatřeních Unie po jejím přistoupení k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (Úř. věst. L 271, 24.10.2019, s. 1).

- v) poskytování poradenství a školení současným i budoucím výrobcům, mimo jiné v oblasti začleňování hlediska rovnoprávnosti žen a mužů a rovnosti pohlaví a
- e) bojovat na vnitřním trhu proti padělání a podezření na podvodné používání zeměpisného označení, které není v souladu se specifikací výrobku, sledováním používání zeměpisného označení na celém vnitřním trhu a na trzích třetích zemí, kde jsou zeměpisná označení chráněna, včetně používání na internetu, a v případě potřeby informovat donucovací orgány pomocí dostupných důvěrných systémů.

Článek 41

Ochrana práv k zeměpisným označením v doménových jménech

1. Rejstříky národních doménových jmen nejvyšší úrovně zřízené v Unii mohou na žádost fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem nebo právy zrušit nebo převést doménové jméno zaregistrované pod takovou národní doménou nejvyšší úrovně na seskupení výrobců výrobků s dotčeným zeměpisným označením, a to na základě vhodného postupu alternativního řešení sporů nebo soudního řízení, pokud takové doménové jméno zaregistroval jeho držitel bez práv na zeměpisné označení či oprávněného zájmu na něm nebo pokud nebylo zaregistrováno nebo není používáno v dobré víře a jeho používání je v rozporu s článkem 35.
2. Rejstříky národních doménových jmen nejvyšší úrovně zřízené v Unii zajistí, aby každý postup alternativního řešení sporů zavedený pro řešení sporů týkajících se registrace doménových jmen podle odstavce 1 uznával zeměpisná označení jako práva, která mohou zabránit registraci nebo používání doménového jména, jež není v dobré víře.

Článek 42

Kolidující ochranné známky

1. Zápis ochranné známky, jejíž užívání by bylo v rozporu s článkem 35, se zamítne, pokud je žádost o zápis ochranné známky podána po datu podání žádosti o zápis zeměpisného označení úřadu.
2. Úřad a případně příslušné vnitrostátní orgány prohlásí ochranné známky zapsané v rozporu s odstavcem 1 za neplatné.
3. Pro účely odstavců 1 a 4 tohoto článku se pro zeměpisná označení zapsaná v souladu s postupem stanoveným v článku 67 za první den ochrany, který následuje po ročním přechodném období od [datum vstupu tohoto nařízení v platnost], považuje den, kdy členské státy informovaly úřad a Komisi.
4. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, jestliže tuto možnost stanoví příslušné právní předpisy, lze ochrannou známku, jejíž užívání je v rozporu s článkem 35 a jejíž užívání bylo zažádáno, jež je zapsána nebo zavedena užíváním v dobré víře na území Unie přede dnem podání žádosti o zápis zeměpisného označení úřadu, nadále užívat a obnovovat bez ohledu na zápis zeměpisného označení, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle

směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436³² nebo nařízení (EU) 2017/1001. V takových případech se povolí používat zeměpisné označení a příslušnou ochrannou známku.

5. Garanční nebo certifikační ochranné známky podle čl. 28 odst. 4 směrnice (EU) 2015/2436 a kolektivní ochranné známky podle čl. 29 odst. 3 uvedené směrnice mohou být použity na etiketách spolu se zeměpisným označením.

Článek 43

Právo užívání

1. Zapsané zeměpisné označení může používat každý výrobce, který uvádí na trh výrobek odpovídající příslušné specifikaci výrobku nebo jednotnému dokumentu, případně jeho ekvivalentu.
2. Členské státy zajistí, aby každý výrobce, který dodržuje pravidla stanovená v této hlavě, měl nárok na zařazení do ověření souladu zavedeného podle článku 46. Členské státy mohou účtovat poplatek na pokrytí svých nákladů na správu kontrolního systému.

Článek 44

Symbol Unie, označení, zkratka

1. Pro zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků se použije symbol Unie stanovený pro „chráněná zeměpisná označení“ podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014³³.
2. V případě řemeslných a průmyslových výrobků pocházejících z Unie, které jsou uváděny na trh pod zeměpisným označením, se na etiketě a reklamních materiálech uvede symbol Unie podle odstavce 1. Zeměpisné označení se uvede ve stejném zorném poli jako symbol Unie.
3. Na etiketě výrobků se zeměpisným označením řemeslných a průmyslových výrobků lze uvést zkratku „CHZO“ odpovídající výrazu „chráněné zeměpisné označení“.
4. Označení, zkratky a symboly Unie se mohou používat na etiketách a v reklamních materiálech hotových výrobků, pokud se zeměpisné označení vztahuje na jejich část nebo součást. V takovém případě se označení, zkratka nebo symbol Unie umístí vedle názvu části nebo součásti, která je jasně určena jako část nebo součást. Symbol Unie nesmí být umístěn způsobem, který by spotřebiteli naznačoval, že předmětem zápisu je hotový výrobek, nikoli daná část nebo součást.
5. Po podání žádosti Unie o zápis zeměpisného označení mohou výrobci na označení a v obchodní úpravě výrobku uvést, že byla podána žádost v souladu s právem Unie.

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1).

³³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 17).

6. Na etiketě lze symbol Unie označující chráněné zeměpisné označení a označení Unie „chráněné zeměpisné označení“ a případně zkratku „CHZO“ uvést až po zveřejnění rozhodnutí o zápisu v souladu s články 24 a 25.
7. Je-li žádost zamítnuta, mohou být všechny výrobky označené v souladu s odstavcem 4 uváděny na trh až do vyčerpání zásob.
8. Na etiketě se mohou uvést také tyto údaje:
 - a) vyobrazení zeměpisné oblasti původu uvedené ve specifikaci výrobku a
 - b) text, grafika nebo symboly odkazující na členský stát nebo region, ve kterém se uvedená zeměpisná oblast původu nachází.
9. Symbol Unie spojený se zeměpisným označením zapsaným v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, který označuje řemeslné a průmyslové výrobky pocházející ze třetích zemí, lze uvést na etiketách výrobků a v reklamních materiálech; v takovém případě se symbol použije v souladu s odstavcem 2.
10. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví technické vlastnosti symbolu a označení Unie, jakož i pravidla týkající se jejich používání na výrobcích uváděných na trh pod zapsaným zeměpisným označením, včetně pravidel týkajících se příslušných jazykových znění, jež mají být použita. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.

HLAVA IV

KONTROLY A PROSAZOVÁNÍ

Článek 45

Určení příslušných orgánů

1. Členské státy určí příslušné orgány odpovědné za úřední kontroly za účelem ověření souladu s tímto nařízením. Tyto kontroly zahrnují:
 - a) ověření, že výrobek označený zeměpisným označením byl vyroben v souladu s příslušnou specifikací výrobku;
 - b) sledování používání zeměpisných označení na trhu.
2. Příslušné orgány uvedené v odstavci 1 musí být objektivní a nestranné a musí mít k dispozici kvalifikované pracovníky a zdroje nezbytné k plnění jejich funkcí.

Článek 46

Ověření souladu se specifikací výrobku

1. Členské státy vypracují a aktualizují seznam výrobců výrobků označených zeměpisným označením zapsaným v unijním rejstříku zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, které pocházejí z jejich území.
2. Výrobci jsou odpovědní za vnitřní kontrolu, která zajišťuje soulad se specifikací výrobku u výrobků označených zeměpisným označením před uvedením výrobku na trh.
3. Aniž je dotčen článek 49, před uvedením výrobku označeného zeměpisným označením a pocházejícího z Unie na trh provede ověření souladu se specifikací výrobku třetí stranou:
 - a) jeden nebo více příslušných orgánů uvedených v článku 45 nebo
 - b) jeden nebo více pověřených subjektů pro certifikaci výrobků včetně fyzických osob, na které byly přeneseny povinnosti podle článku 50.
4. Pokud jde o zeměpisná označení, která označují výrobky pocházející ze třetí země, provede ověření souladu se specifikací výrobku před uvedením výrobku na trh:
 - a) příslušný veřejný orgán určený třetí zemí nebo
 - b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci výrobků.
5. Pokud v souladu se specifikací výrobku provádí určitý výrobní krok jeden nebo více výrobců v jiné zemi, než je země původu zeměpisného označení, musí být ve specifikaci výrobku uvedena ustanovení o ověření souladu uvedených výrobců. Pokud se příslušný výrobní krok uskutečňuje v Unii, oznámí se výrobcí příslušným orgánům členského státu, v němž se výrobní krok uskutečňuje, a tito výrobci podléhají ověření jako výrobci výrobku označeného zeměpisným označením.
6. Náklady na ověření souladu se specifikací výrobku mohou nést výrobci, u nichž se uvedené kontroly provádějí. Na uvedených nákladech se mohou podílet rovněž členské státy.

Článek 47

Náležitá péče

Výrobci, kteří používají zeměpisné označení, zajistí soustavný soulad používání názvu a symbolu na trhu s příslušnou specifikací výrobku. Výrobci mohou:

- a) sledovat obchodní používání zeměpisného označení na trhu;
- b) rozvíjet činnosti související se zajištěním souladu výrobku nesoucího zeměpisné označení s jeho specifikací výrobku;
- c) činit opatření s cílem zajistit odpovídající právní ochranu zeměpisného označení, v případě potřeby i informováním příslušných orgánů uvedených v čl. 45 odst. 1.

Článek 48

Kontroly a prosazování práv k zeměpisným označením na trhu

1. členské státy určí jeden nebo více donucovacích orgánů, které mohou být totožné s příslušnými orgány uvedenými v čl. 46 odst. 3 a které odpovídají za kontrolu na trhu a prosazování zeměpisných označení poté, co řemeslný nebo průmyslový výrobek nesoucí zeměpisné označení prošel všemi výrobními kroky, ať už se nachází ve skladu, v tranzitu, v distribuci, nebo je nabízen k prodeji na velkoobchodní či maloobchodní úrovni, a to včetně elektronického obchodování.
2. Donucovací orgán provádí kontroly na základě analýzy rizik a oznámení zúčastněných výrobců výrobků se zeměpisným označením, aby zajistil soulad se specifikací výrobku nebo jednotným dokumentem, případně jeho ekvivalentem.
3. členské státy přijmou náležitá opatření na správní a soudní úrovni s cílem zabránit užívání názvů výrobků nebo služeb, jež jsou na jejich území vyráběny, provozovány nebo uváděny na trh a jež jsou v rozporu s ochranou zeměpisných označení podle článků 35 a 36.
4. Orgán určený v souladu s odstavcem 1 koordinuje prosazování zeměpisných označení mezi příslušnými útvary, agenturami a subjekty, včetně policie, agentur pro boj proti padělání, celních úřadů, úřadů pro duševní vlastnictví, orgánů dozoru nad trhem a ochrany spotřebitele a obchodních inspektorů.
5. členské státy mohou vybírat poplatky, které mají pokrýt náklady úředních kontrol na trhu.

Článek 49

Postup certifikace vlastním prohlášením

1. Aniž je dotčen článek 46, mohou členské státy povolit vlastní prohlášení pro ověření souladu se specifikací výrobku. Výrobce předloží toto vlastní prohlášení příslušným orgánům uvedeným v čl. 45 odst. 1.
2. členské státy mohou výrobcům povolit, aby jednou za tři roky předložili příslušným orgánům vlastní prohlášení, a zajistili si tak pokračující shodu se specifikací výrobku na trhu. Je-li specifikace výrobku upravena nebo pozměněna způsobem, který má dopad na dotčený výrobek, vlastní prohlášení se neprodleně obnoví.
3. Pokud se používají vlastní prohlášení, provádějí příslušné orgány namátkové kontroly. V případě porušení přijmou členské státy veškerá nezbytná opatření k nápravě stavu.

4. Vlastní prohlášení se řídí strukturou stanovenou v příloze 1 a obsahuje všechny informace a požadavky uvedené ve zmíněné příloze.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 66, kterými se mění toto nařízení a případně zavádějí úpravy údajů a požadavků uvedených v příloze 1.

Článek 50

Přenesení úkolů úřední kontroly příslušnými orgány

1. Příslušné orgány mohou přenést úkoly úřední kontroly na jeden nebo více subjektů pro certifikaci výrobků včetně fyzických osob. Příslušný orgán zajistí, aby pověřený subjekt pro certifikaci výrobků nebo fyzická osoba, na něž byly takové úkoly přeneseny, měly nezbytné pravomoci k jejich účinnému výkonu.
2. Přenesení úkolů úřední kontroly musí být vyhotoveno písemně a musí splňovat tyto podmínky:
 - a) pověření musí obsahovat přesný popis těch úkolů úřední kontroly, které pověřený subjekt nebo fyzická osoba smí provádět, a podmínek, za kterých je smí provádět;
 - b) pověřený subjekt pro certifikaci výrobků musí:
 - i) mít odbornou způsobilost, vybavení a infrastrukturu nezbytné pro provádění úkolů úřední kontroly, které na něj byly přeneseny;
 - ii) mít dostatečný počet zkušených pracovníků s vhodnou kvalifikací;
 - iii) být nestranný a nenacházet se v žádném střetu zájmů, a zejména ne v situaci, jež by přímo či nepřímo mohla ovlivnit nestrannost jeho profesního jednání, pokud jde o provádění těch úkolů úřední kontroly, které na něj byly přeneseny, a
 - iv) mít dostatečné pravomoci k provádění úkolů úřední kontroly, které na něj byly přeneseny, a
 - c) pokud jsou úkoly úřední kontroly přeneseny na fyzické osoby, tyto fyzické osoby musí:
 - i) mít odbornou způsobilost, vybavení a infrastrukturu nezbytné pro provádění těch úkolů úřední kontroly, které na ně byly přeneseny;
 - ii) mít odpovídající kvalifikaci a zkušenosti;
 - iii) jednat nestranně a nenacházet se v žádném střetu zájmů v souvislosti s prováděním těch úkolů úřední kontroly, které na ně byly přeneseny, a
 - d) musí být zavedena opatření zajišťující efektivní a účinnou koordinaci mezi pověřujícími příslušnými orgány a pověřenými subjekty pro certifikaci výrobků, včetně fyzických osob.

Článek 51

Povinnosti pověřených subjektů pro certifikaci výrobků a fyzických osob

Subjekty pro certifikaci výrobků nebo fyzické osoby, na které byly přeneseny určité úkoly úřední kontroly v souladu s článkem 50:

- a) sdělují výsledky úředních kontrol a souvisejících činností, které provádějí, pověřujícím příslušným orgánům pravidelně, a kdykoliv o to uvedené příslušné orgány požádají;
- b) okamžitě informují pověřující příslušné orgány, kdykoliv výsledky úředních kontrol odhalí nesoulad nebo poukáží na pravděpodobnost nesouladu, ledaže je ve zvláštních ujednáních mezi příslušným orgánem a dotčeným pověřeným subjektem pro certifikaci výrobků nebo fyzickou osobou stanoven jiný postup, a
- c) umožní příslušným orgánům přístup do svých prostor a zařízení a spolupracují a poskytují pomoc.

Článek 52

Povinnosti pověřujících příslušných orgánů

1. Příslušné orgány, které přenesly určité úkoly úřední kontroly na pověřené subjekty pro certifikaci výrobků nebo fyzické osoby v souladu s článkem 50:
 - a) organizují podle potřeby audity nebo inspekce takových subjektů nebo osob;
 - b) přenesení úkolů bez prodlení plně nebo částečně zruší, pokud:
 - i) existují důkazy o tom, že daný pověřený subjekt pro certifikaci výrobků nebo fyzická osoba neplní řádně úkoly, které na ně byly přeneseny;
 - ii) pověřený subjekt pro certifikaci výrobků nebo fyzická osoba nepřijme vhodná a včasná opatření k nápravě zjištěných nedostatků nebo
 - iii) je narušena nezávislost nebo nestrannost pověřeného subjektu pro certifikaci výrobků nebo fyzické osoby.
2. Příslušné orgány mohou rovněž zrušit přenesení úkolů z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v tomto nařízení.

Článek 53

Veřejné informace o příslušných orgánech a subjektech pro certifikaci výrobků

1. Členské státy zveřejní názvy a adresy určených příslušných orgánů a pověřených subjektů pro certifikaci výrobků včetně fyzických osob podle čl. 46 odst. 3 a pravidelně tyto údaje aktualizují.
2. Úřad zveřejní názvy a adresy příslušných orgánů a subjektů pro certifikaci výrobků uvedených v čl. 46 odst. 4 a pravidelně tyto údaje aktualizuje.
3. Úřad může zřídit digitální portál, na němž se zveřejní názvy a adresy příslušných orgánů a pověřených subjektů pro certifikaci výrobků včetně fyzických osob podle odstavců 1 a 2.

Článek 54

Akreditace subjektů pro certifikaci výrobků

1. Subjekty pro certifikaci výrobků uvedené v čl. 46 odst. 3 písm. b) a čl. 46 odst. 4 písm. b) musí dodržovat tyto normy a být akreditovány v souladu s nimi:

- a) evropskou normu ISO/IEC 17065:2012 „Posuzování shody – Požadavky na orgány certifikující produkty, procesy a služby“, včetně evropské normy ISO/IEC 17020:2012 „Posuzování shody – Požadavky pro činnost různých typů orgánů provádějících inspekci“, nebo
 - b) jiné vhodné mezinárodně uznávané normy, včetně všech revizí nebo pozměněných verzí evropských norem uvedených v písmeni a).
2. Akreditaci uvedenou v odstavci 1 provádí akreditační orgán uznáný v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008, který je členem Evropské akreditace, nebo akreditační orgán mimo Unii, který je členem Mezinárodního akreditačního fóra.

Článek 55

Příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu

Pokud tak stanoví vnitrostátní právo, a v souladu s právem Unie mohou příslušné orgány členských států vydat příkaz k přijetí opatření podle článku 8 nařízení (EU) č. xxxx/2022³⁴ proti nedovolenému obsahu, který je v rozporu s článkem 35 tohoto nařízení.

Článek 56

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za nedodržení a porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí do data vstupu tohoto nařízení v platnost uvedená pravidla a opatření Komisi a neprodleně jí oznámí všechny jejich následné změny.

Článek 57

Vzájemná pomoc a zdroje

1. Členské státy si vzájemně pomáhají za účelem provádění kontrol a prosazování stanovených v této hlavě.
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými podrobně stanoví povahu a typ vyměřovaných informací a způsoby výměny informací pro účely kontroly a prosazování podle této hlavy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 65 odst. 2.
3. Správní pomoc v případě potřeby a na základě dohody mezi dotčenými příslušnými orgány může zahrnovat zapojení příslušných orgánů členského státu do kontrol na místě, které provádějí příslušné orgány jiného členského státu.
4. V případě možného porušení ochrany přiznané zeměpisnému označení přijmou členské státy opatření, která usnadní předávání informací o tomto možném porušení ze strany donucovacích orgánů, státních zástupců a soudních orgánů v členském státě příslušným orgánům uvedeným v čl. 45 odst. 1.

³⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES.

Článek 58

Osvědčení o oprávnění k výrobě

1. Výrobce, u jehož výrobku se po ověření souladu podle článku 46 zjistí, že je v souladu se specifikací výrobku se zeměpisným označením chráněným podle tohoto nařízení, nebo který příslušnému orgánu řádně předložil vlastní prohlášení, je-li v dotčeném členském státě použitelné, má nárok na úřední osvědčení nebo jiný doklad o certifikaci způsobilosti k výrobě výrobku označeného dotčeným zeměpisným označením, pokud jde o výrobní kroky provedené uvedeným výrobcem.
2. Doklad o certifikaci podle odstavce 1 se předloží na vyžádání donucovacím orgánům, celním orgánům nebo jiným orgánům v Unii, které se zabývají ověřováním používání zeměpisných označení na zboží deklarovaném k propuštění do volného oběhu nebo uváděném na vnitřní trh. Výrobce může doklad o certifikaci poskytnout veřejnosti nebo jakékoli osobě, která si takový doklad v rámci obchodní činnosti vyžádá.

HLAVA V

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ ZAPSANÁ V MEZINÁRODNÍM REJSTRÍKU A ZMĚNY OSTATNÍCH AKTŮ

Článek 59

Změny rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754

V čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754³⁵ se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jde o zeměpisná označení, která chrání řemeslné a průmyslové výrobky ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/... ze dne ... o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, je Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví určen jako příslušný orgán podle článku 3 Ženevského aktu a pověřen prováděním Ženevského aktu na území Unie a podáváním oznámení Mezinárodnímu úřadu Světové organizace duševního vlastnictví a komunikací s Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví podle Ženevského aktu a společného prováděcího řádu.“

Článek 60

Změny nařízení (EU) 2019/1753

Nařízení (EU) 2019/1753 se mění takto:

- 1) Článek 1 se mění takto:
 - a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pro účely tohoto nařízení se „zeměpisnými označeními“ rozumí označení původu ve smyslu Ženevského aktu, včetně označení původu ve smyslu nařízení (EU) č. 1151/2012 a (EU) č. 1308/2013, a zeměpisná označení ve smyslu nařízení (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 1308/2013, (EU) č. 251/2014, (EU) 2019/787 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/... ze dne

³⁵ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754 ze dne 7. října 2019 o přistoupení Evropské unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (Úř. věst. L 271, 24.10.2019, s. 12).

... o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Pokud jde o označení původu týkající se řemeslných a průmyslových výrobků, které jsou předmětem mezinárodního zápisu, ochrana v EU se vykládá ve smyslu článků 5 a 35 uvedeného nařízení.“;

b) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Pro účely tohoto nařízení se „úřadem“ rozumí Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví.“

2) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„Po přistoupení Unie k Ženevskému aktu a poté pravidelně podává Komise nebo úřad jakožto příslušný orgán ve smyslu článku 3 Ženevského aktu, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754, u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „Mezinárodní úřad“) žádosti o mezinárodní zápis zeměpisných označení chráněných a zapsaných podle práva Unie a vztahujících se k výrobkům, které pocházejí z Unie, v souladu s čl. 5 odst. 1 a článkem 2 Ženevského aktu.“;

b) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„Pro účely odstavce 1 mohou členské státy požádat Komisi nebo v případě zeměpisných označení, která chrání řemeslné a průmyslové výrobky (dále jen „zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků“), úřad, aby do mezinárodního rejstříku zapsaly zeměpisná označení pocházející z jejich území, která jsou chráněna a zapsána podle práva Unie.“;

c) doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

„4. Pokud jde o žádosti o zápis zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků do mezinárodního rejstříku, úřad jakožto příslušný orgán podle článku 3 Ženevského aktu, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754, postupuje na základě vlastního rozhodnutí o udělení ochrany v souladu s postupem uvedeným v člácích 17 až 34 nařízení (EU) 2022/...“.

3) V článku 3 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„4. V případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad požádá Mezinárodní úřad o zrušení zápisu určitého zeměpisného označení pocházejícího z členského státu v mezinárodním rejstříku, jsou-li naplněny podmínky podle odstavce 1.“

4) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Zveřejnění zeměpisných označení třetích zemí, která jsou zapsána v mezinárodním rejstříku

1. Komise nebo v případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad zveřejní mezinárodní zápisy oznámené Mezinárodním úřadem podle čl. 6 odst. 4 Ženevského aktu, které se týkají zeměpisných označení zapsaných v mezinárodním rejstříku a u nichž není smluvní stranou původu ve smyslu čl. 1 bodu xv) Ženevského aktu členský stát.

2. Mezinárodní zápisy uvedené v odstavci 1 se zveřejňují v řadě *C Úředního věstníku Evropské unie*, nebo je v případě mezinárodních zápisů zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků zveřejňuje úřad. Zveřejnění zahrnuje odkaz na typ výrobku a zemi původu.“

5) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise nebo v případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad posoudí mezinárodní zápisy oznámené Mezinárodním úřadem podle čl. 6 odst. 4 Ženevského aktu, které se týkají zeměpisných označení zapsaných v mezinárodním rejstříku a u nichž není smluvní stranou původu ve smyslu čl. 1 bodu xv) Ženevského aktu členský stát, aby se určilo, zda obsahují povinné údaje stanovené v pravidle 5 odst. 2 společného prováděcího řádu k Lisabonské dohodě a Ženevskému aktu (dále jen „společný prováděcí řád“) a údaje o jakosti, pověsti nebo vlastnostech, jak je stanoveno v pravidle 5 odst. 3 společného prováděcího řádu.“

6) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Do čtyř měsíců ode dne zveřejnění mezinárodního zápisu podle článku 4 mohou příslušné orgány členského státu nebo jiné třetí země, než je smluvní strana původu ve smyslu čl. 1 bodu xv) Ženevského aktu, nebo fyzická či právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena v Unii nebo v jiné třetí zemi, než je smluvní strana původu, podat námitku u Komise nebo v případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků u úřadu. Námitka se podává v jednom z úředních jazyků orgánů Unie.“;

b) v odstavci 2 se písmeno e) zrušuje;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Důvody námítky uvedené v odstavci 2 posoudí Komise nebo v případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad ve vztahu k celému území Unie nebo jeho části.“

7) Článek 7 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„V případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad obdržené nepřipustné námitky zamítne a rozhodne o udělení ochrany zeměpisnému označení.“;

b) v odstavci 2 se poslední věta nahrazuje tímto:

„V případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků přijímá rozhodnutí, zda se udělí ochrana, úřad, nebo v případech podle článku 25 nařízení (EU) 2022/... Komise. Související prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V souladu s čl. 15 odst. 1 Ženevského aktu oznámí Komise nebo v případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad Mezinárodnímu úřadu odmítnutí účinků dotčeného mezinárodního zápisu na území Unie, a to do jednoho roku od přijetí oznámení o mezinárodním zápisu podle čl. 6 odst. 4 Ženevského aktu[, nebo do dvou let od přijetí tohoto

oznámení v případech uvedených v čl. 5 prvním pododstavci rozhodnutí (EU) 2019/1754].“;

- d) v odstavci 5 se zrušuje poslední věta;
- e) vkládají se nové odstavce 5a a 5b, které znějí:

„5a. V případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, u nichž úřad oznámil dřívější odmítnutí ochrany, může úřad z vlastního podnětu nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo fyzické či právnické osoby s oprávněným zájmem vzít zpět, zcela nebo částečně, odmítnutí dříve oznámené Mezinárodnímu úřadu.

5b. Komise nebo v případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad takové zpětvzetí neprodleně oznámí Mezinárodnímu úřadu.“

- 8) V čl. 8 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„V případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků totéž platí o rozhodnutí úřadu.“

- 9) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Prohlášení neplatnosti účinků zeměpisných označení třetích zemí, která jsou zapsána v mezinárodním rejstříku, v Unii

- 1. Komise nebo v případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad může z vlastního podnětu nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo fyzické či právnické osoby s oprávněným zájmem prohlásit za neplatné, zcela nebo zčásti, účinky ochrany zeměpisného označení v Unii v některém z těchto případů:
 - a. zeměpisné označení již není chráněno ve smluvní straně původu;
 - b. zeměpisné označení již není zapsáno v mezinárodním rejstříku;
 - c. již není zajištěn soulad s povinnými údaji stanovenými v pravidle 5 odst. 2 společného prováděcího řádu nebo s údaji týkajícími se jakosti, pověsti nebo vlastností, jak je stanoveno v pravidle 5 odst. 3 společného prováděcího řádu.
- 2. Komise přijme prováděcí akty pro účely odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2 a až poté, co byla fyzickým nebo právnickým osobám, jak jsou uvedeny v čl. 5 odst. 2 bodě ii) Ženevského aktu, nebo uživatelům ve smyslu čl. 1 bodu xvii) Ženevského aktu dána možnost hájit svá práva.
- 3. Pokud proti prohlášení neplatnosti již nelze podat odvolání, Komise nebo v případě zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků úřad prohlášení neplatnosti účinků mezinárodního zápisu zeměpisného označení na území Unie v souladu s odst. 1 písm. a) nebo c) neprodleně oznámí Mezinárodnímu úřadu.“

- 10) V článku 11 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členský stát, který je stranou Lisabonské dohody, si ohledně každého z něj pocházejícího označení původu výrobku, který spadá do oblasti působnosti nařízení (EU) 2022/..., dosud však není chráněn podle uvedeného nařízení, na žádost fyzické

nebo právnické osoby, jak jsou uvedeny v čl. 5 odst. 2 bodě ii) Ženevského aktu, nebo uživatele ve smyslu čl. 1 bodu xvii) Ženevského aktu, nebo z vlastního podnětu zvolí, zda požádá o:

- zápis daného označení původu podle nařízení (EU) 2022/... nebo
- zrušení zápisu daného označení původu v mezinárodním rejstříku.

Dotčený členský stát oznámí úřadu svou volbu podle prvního pododstavce a podá příslušnou žádost do jednoho roku ode dne přijetí nařízení (EU) 2022/.... Postup zápisu stanovený v čl. 67 odst. 3 nařízení (EU) 2022/... se použije obdobně.

V případech uvedených v prvním pododstavci písm. a) požádá dotčený členský stát o mezinárodní zápis daného označení původu podle Ženevského aktu, pokud tento členský stát Ženevský akt ratifikoval nebo k němu přistoupil v souladu se zmocněním podle článku 3 rozhodnutí (EU) 2019/1754, do jednoho roku ode dne zápisu zeměpisného označení podle nařízení (EU) 2022/....

Dotčený členský stát v koordinaci s úřadem ověří u Mezinárodního úřadu, zda je pro účely zápisu podle Ženevského aktu třeba učinit nějaké změny podle pravidla 7 odst. 4 společného prováděcího řádu. Úřad zmocní dotčený členský stát, aby učinil nezbytné změny a oznámil je Mezinárodnímu úřadu.

Pokud je žádost o zápis podle nařízení (EU) 2022/... zamítnuta a související správní a soudní opravné prostředky byly vyčerpány, nebo pokud nebyla učiněna žádost o zápis podle Ženevského aktu v souladu se třetím pododstavcem tohoto odstavce, požádá dotčený členský stát neprodleně o zrušení zápisu daného označení původu v mezinárodním rejstříku.“

11) V čl. 15 odst. 1 se doplňuje nové písmeno e), které zní:

„e) pro řemeslné a průmyslové výrobky spadající do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) 2022/... Výbor pro zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků zřízený článkem 65 uvedeného nařízení.“

Článek 61

Změny nařízení (EU) 2017/1001

Nařízení (EU) 2017/1001 se mění takto:

1) V čl. 151 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno ba), které zní:

„ba) spravovat a propagovat zeměpisná označení, zejména úkoly svěřené úřadu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/[toto nařízení] a propagovat systém zeměpisných označení.“

2) Vkládá se nový článek 170a, který zní:

„Článek 170a

Zřízení informačního a výstražného systému pro doménová jména

1. Pro doménová jména zaregistrovaná pod národním doménovým jménem nejvyšší úrovně, která jsou spravována nebo řízena rejstříkem zřízeným v Unii, úřad zajišťuje informační a výstražný systém pro doménová jména. Při podání přihlášky ochranné známky EU informuje tento informační a výstražný systém přihlašovatele ochranné známky EU o dostupnosti jejich známky jakožto doménového jména a volitelně

upozorní přihlašovatele a vlastníky ochranné známky EU, jakmile bude zaregistrováno doménové jméno obsahující název totožný s jejich známkou nebo jí podobný (upozornění na doménové jméno).

2. Pro účely odstavce 1 poskytnou rejstříky národních doménových jmen nejvyšší úrovně zřízené v Unii úřadu veškeré informace a údaje, které mají k dispozici, nezbytné pro provoz informačního a výstražného systému pro doménová jména.“

HLAVA VI

TECHNICKÁ POMOC

Článek 62

Technická pomoc úřadu

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými toto nařízení doplní o pravidla pro pověření úřadu průzkumem a jinými správními úkoly týkajícími se zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků třetích zemí jiných než zeměpisných označení podle Ženevského aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označení, navržených k ochraně na základě mezinárodních jednání nebo mezinárodních dohod.

HLAVA VII

DOPLŇUJÍCÍ USTANOVENÍ

Článek 63

Procedurální jazyky

1. Všechny dokumenty a informace zasílané úřadu ohledně řízení podle tohoto nařízení musí být v jednom z úředních jazyků Unie.
2. Pokud jde o úkoly svěřené úřadu podle tohoto nařízení, jazyky úřadu jsou všechny úřední jazyky Unie v souladu s nařízením č. 1³⁶.

Článek 64

Informační systém

Úřad vypracuje, vede a spravuje digitální systém podle čl. 18 odst. 1 a unijní rejstřík zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků podle článku 26.

Článek 65

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný „Výbor pro zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků“. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 66

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 29, 30 a 49 je svěřena Komisi na dobu sedmi let od [Úř. věst: datum vstupu tohoto nařízení v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 29, 30 a 49 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými

³⁶ Nařízení Rady č. 1, kterým se stanoví jazyky, které se použijí v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 29, 30 a 49 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

HLAVA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Přechodná ochrana zeměpisných označení

1. Vnitrostátní zvláštní ochrana zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky přestane existovat do dne [jeden rok ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].
2. Do dne [šest měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] zúčastněné členské státy oznámí Komisi a úřadu, které ze svých právně chráněných názvů nebo v případě členských států, v nichž neexistuje systém ochrany, které ze svých vžitých názvů chtějí zapsat a chránit podle tohoto nařízení.
3. V souladu s postupem stanoveným v člancích 17 až 25 úřad nebo v případech uvedených v článku 25 Komise zapíše názvy podle odstavce 2 tohoto článku, které jsou v souladu s články 2, 5, 7 a 8. Články 21 a 22 se nepoužijí. Druhové výrazy však nebudou zapsány.
4. Aniž je dotčen odstavec 1, vnitrostátní ochrana názvů oznámených podle odstavce 2 bude zachována, dokud nebude přijato rozhodnutí o zápisu. Proti rozhodnutí lze podat odvolání podle článku 30.

Článek 68

Povinnost členských států podávat zprávy

1. Členské státy nebo jejich vnitrostátní orgány podávají každé čtyři roky Komisi zprávu o strategii a výsledcích všech kontrol zeměpisných označení prováděných s cílem ověřit soulad s právními požadavky týkajícími se režimu ochrany stanoveného tímto nařízením a prosazování zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků na trhu, včetně online trhu, jak je uvedeno v článku 45 o určení příslušného orgánu, v článku 46 o ověřování souladu se specifikacemi výrobku, v článku 47 o náležité péči, v článku 48 o prosazování zeměpisných označení na trhu a v článku 55 o online platformách.
2. Způsobilé členské státy poskytnou Komisi do dne [šest měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] údaje požadované v článku 15 pro účely volby postupu „přímého zápisu“. Na základě obdržených informací přijme Komise rozhodnutí o právu dotčeného členského státu zvolit si postup „přímého zápisu“, a tudíž neurčit vnitrostátní orgán pro vnitrostátní správu postupů podávání žádosti, změny specifikace výrobku a zrušení podle článku 15.
3. Členské státy do dne [šest měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] informují Komisi, pokud se rozhodnou vzájemně spolupracovat při řízení vnitrostátních postupů podle hlavy II kapitoly II, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 4.

Článek 69

Ustanovení o přezkumu

Do dne [pět let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] vypracuje Komise zprávu o provádění tohoto nařízení spolu s případnými návrhy na revizi, které bude považovat za vhodné.

Článek 70

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použije se ode dne 1. ledna 2024.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*